

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 882/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 29 април 2004 година

относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 37, 95 и 152, параграф 4, буква б) от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския Икономически и социален комитет ¹,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ²,

в съответствие с процедурата, предвидена по член 251 от Договора ³,

като имат предвид, че:

(1) фуражите и храните следва да са безопасни и здравословни. Законодателството на Общността съдържа група правила, които осигуряват постигането на тази цел. Тези правила са достатъчно широки, за да включат производството и предлагането на пазара както на фуражи, така и на храни.

(2) основните правила относно законодателството в областта на фуражите и храните са определени в Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г., който определя общите принципи и изисквания на законодателството за храните и създава Европейския орган за безопасност на храните и определя процедурите по въпросите на безопасността на храните ⁴.

(3) освен тези общи правила, по-специфичното законодателство в областта на фуражите и храните обхваща различните области като например хранене на животните, включително и хранителни премикси с добавени лекарствени препарати, хигиена на фуражите и храните, зоонози, странични животински продукти, остатъчни вещества и замърсители, контрол и ерадикация на болестите по животните, които оказват въздействие върху здравето на хората, етикетирание на фуражите и храните, пестициди, добавки към фуражите и храните, витамини, минерални соли, микроеlementи и други добавки,

¹ ОВ С 234, 30.9.2003 г., стр. 25.

² ОВ С 23, 27.1.2004 г., стр. 14.

³ Становище на Европейския парламент от 9 март 2004 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*) и Решение на Съвета от 26 април 2004 г.

⁴ ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1642/2003 (ОВ L 245, 29.9.2003, стр. 4)

материали в контакт с храни, изисквания за качество и състав, питейна вода, йонизация, нови храни и генетично модифицирани организми (ГМО).

(4) законодателството на Общността в областта на фуражите и храните е разработено въз основа на принципа, че стопанските субекти в областта на фуражите и храните на всички етапи на производство, преработка и разпространението на пазара сред пазарните субекти под техен контрол осигуряват съответствие на фуражите и храните с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните, които се отнасят за тяхната дейност.

(5) опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните са важни фактори, които допринасят за качеството и безопасността на храните, за предотвратяване разпространението на болести по животните и за хуманното отношение към животните. Правилата относно тази материя са предвидени в няколко закона в акта. Те определят конкретните задължения на физическите и юридически лица по отношение опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните както и задълженията на компетентните органи на власт на власт.

(6) държавите-членки следва да прилагат законодателството в областта на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и да наблюдават и проверяват дали съответните изисквания по силата на това законодателство се изпълняват от стопанските субекти на всички етапи на производството, преработката и разпространението на пазара. За целта следва да се организира официален контрол.

(7) следователно е необходимо да се създаде на нивото на Общността хармонизирана рамка от общи правила за организирането на такъв контрол. Необходимо е да се направи оценка с оглед на натрупания опит дали такава обща рамка може да функционира правилно, по-специално в областта на опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Следователно е необходимо Комисията да представи доклад, съдържащ необходимите предложения.

(8) по правило тази рамка на Общността не следва да включва официалния контрол по отношение на организмите, вредни за растенията, и растителните продукти, тъй като този контрол е надлежно обхванат от Директива 2000/29/ЕО на Съвета от 8 май 2000 г. относно предпазните мерки срещу внасянето в Общността на вредителите по растенията или растителните продукти и тяхното разпространение в Общността⁵. Някои аспекти на настоящия регламент следва, обаче, да се прилагат и за областта на опазване здравето на растенията и по-специално тези от тях, които касаят създаването на многогодишни национални планове за контрол и инспекции, извършвани от Общността в рамките на държавите-членки и в трети страни. Затова е необходимо съответно да се измени Директива 2000/29/ЕО.

(9) Регламенти (ЕИО) № 2092/91 на Съвета от 24 юни 1991 г. относно органичното производство на земеделски продукти и свързаните с тях указания върху земеделските

⁵ ОВ L 169, 10.7.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2004/31/ЕО на Комисията (ОВ L 85, 23.3.2004, стр. 18).

⁶ ОВ L 198, 22.7.1991 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 392/2004 (ОВ L 65, 3.3.2004, стр. 1).

продукти и храните ⁶, (ЕИО) № 2081/92 от 14 юли 1992 г. относно защитата на географските означения и наименованията за произход за земеделските продукти и храните ⁷ и (ЕИО) № 2082/92 от 14 юли 1992 г. относно сертификати за специфичен характер за земеделски продукти и хранителни стоки ⁸ съдържат конкретни мерки за проверка на съответствието с изискванията, които се съдържат в тях. Изискванията на настоящия регламент следва да са достатъчно гъвкави, за да отчитат спецификата на тези области.

(10) за проверка на съответствието с правилата относно общата организация на пазарите на земеделски продукти (полски култури, вино, зехтин, плодове и зеленчуци, хмел, мляко и млечни продукти, говеждо и телешко месо, овче месо, козе месо и мед) вече е създадена добре изградена и специфична система за контрол. Затова настоящият регламент следва да не се прилага за тези области, още повече, че целите на настоящия регламент се различават от целите, преследвани с контролните механизми за общата организация на пазарите на земеделски продукти.

(11) органите на власт, компетентни в областта на извършването на официален контрол следва да отговарят на няколко оперативни критерии, за да гарантират, че са безпристрастни и ефективни. Те трябва да разполагат с достатъчно на брой служители с подходяща квалификация и опит и да притежават необходимите съоръжения и оборудване за надлежното изпълнение на своите задължения.

(12) официалният контрол следва да се извършва с помощта на подходящи техники, разработени за тази цел, които включват обичайни проверки по надзора и по-интензивен контрол като например инспекции, проверки, одити, вземане на проби и изследване на пробите. Правилното прилагане на тези техники изисква съответстващо обучение на персонала, който извършва официалния контрол. Обучение е необходимо също и за да се гарантира, че компетентните органи на власт вземат решения по един и същ начин, по-специално относно прилагането на принципите за анализ на риска и критичните контролни точки (ХАССП).

(13) официалният контрол следва да се извършва редовно и съразмерно с риска, вземайки под внимание резултатите от проверките, направени от собствениците на предприятията за фуражи и храни съгласно програмите за контрол чрез прилагане на системата ХАССП или програмите за осигуряване на качество, когато тези програми са съставени така, че да отговарят на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните, и правилата за опазване здравето на животните и хуманно отношение към животните. В случай на съмнение за несъобразяване с изискванията следва да се извърши *ad hoc* контрол. *Ad hoc* контрол може освен това да се извърши по всяко време, дори когато няма съмнения за несъобразяване с изискванията.

⁷ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003, стр. 1).

⁸ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 9. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003.

(14) официалният контрол следва да се извършва на базата на документираните процедури, за да се гарантира, че контролът се провежда по един и същ начин и качеството му винаги е високо.

(15) компетентните органи на власт на власт следва да гарантират, че когато в провеждането на официален контрол участват различни контролни единици, са създадени и ефективно се прилагат съответстващи координационни процедури.

(16) компетентните органи на власт на власт трябва също да гарантират, че когато компетенциите за провеждане на официален контрол са делегирани от централното ниво на регионално или местно ниво, е създадена ефективна координация между централното ниво и регионалното или местното ниво.

(17) лабораториите, които участват в анализа на официалните проби, следва да работят в съответствие с международно приетите процедури или производствени стандарти, основани на критерии, и да използват методи на анализ, които доколкото е възможно са валидирани. Тези лаборатории трябва по-специално да имат оборудване, което прави възможно точно да се определят стандартите, като например максимално допустими нива на остатъчните вещества, определени съгласно законодателството на Общността.

(18) определянето на референтните лаборатории за Общността и националните референтни лаборатории следва да допринесе за повишаване на качеството и уеднаквяване на аналитичните резултати. Тази цел може да бъде постигната чрез използването на валидирани аналитични методи, които гарантират наличието на еталонни материали, организирането на сравнителни изпитвания и обучение на персонала на лабораториите.

(19) дейността на референтните лаборатории следва да обхваща всички сфери на законодателството в областта на фуражите и храните и опазване здравето на животните, по-специално областите, в които се изисква аналитичните и диагностични резултати да са точни.

(20) за редица дейности, свързани с официалния контрол, Европейският комитет по стандартизация (CEN) е разработил европейски стандарти (EN стандарти), съответстващи на целите на настоящия регламент. Тези европейски стандарти се отнасят по-специално за функционирането и оценката на изпитвателните лаборатории и за функционирането и акредитирането на контролните органи. Създадени са също и международни стандарти от Международната организация по стандартизация (ISO) и Международния съюз за чиста и приложна химия (IUPAC). Тези стандарти могат в някои конкретно определени случаи да съответстват на целите на настоящия регламент, вземайки под внимание факта, че производствените критерии са предвидени в законодателството в областта на фуражите и храните, за да осигурят гъвкавост и ефективност по отношение на разходите.

(21) следва да се приемат разпоредби за делегиране на компетенции за изпълнение на специфични контролни задачи от компетентния орган на власт на власт за контролни органи и за определяне на условията, при които може да се осъществи такова делегиране.

(22) следва да се създадат подходящи процедури за сътрудничество между компетентните органи на власт на власт във всяка държава-членка и между държавите-членки, по-

специално когато официалният контрол е показал, че проблемите с фуражите и храните обхващат повече от една държава-членка. За да се улесни изграждането на такова сътрудничество държавите-членки трябва да определят един или няколко органи за връзка, които да изпълняват координираща роля при предаването и получаването на молби за помощ.

(23) съгласно член 50 от Регламент (ЕО) № 178/2002 държавите-членки уведомяват Комисията за наличието на информация, свързана със съществуването на сериозен пряк или косвен риск за здравето на хората, произтичащ от храните или от фуражите.

(24) от значение е да се създадат еднообразни процедури за контрол на фуражите и храните от трети страни, влезли на територията на Общността, вземайки под внимание, че вече са установени хармонизирани импортни процедури за храните от животински произход по силата на Директива 97/78/ЕО на Съвета⁹ и за живите животни по силата на Директива 91/496/ЕИО на Съвета¹⁰. Съществуващите процедури функционират правилно и следва да се запазят.

(25) проверките на фуражите и храните от трети страни, посочени в Директива 97/78/ЕО, са ограничени само до ветеринарните аспекти. Необходимо е тези проверки да бъдат допълнени с официален контрол върху аспектите, които не са обхванати от ветеринарните проверки, като например върху добавки, етикетиране, проследяемост, ирадиация на храните и материалите в контакт с храни.

(26) законодателството на Общността предвижда също и процедури за контрол върху вноса на фуражи по силата на Директива 95/53/ЕО на Съвета от 25 октомври 1995 г., която определя принципите, уреждащи организирането на официални инспекции в областта на храненето на животните¹¹. Директивата съдържа принципи и процедури, които трябва да се прилагат от държавите-членки, когато внесени фуражи се освобождават за свободно обращение.

(27) следва да се създадат правила на Общността, за да се гарантира, че фуражите и храните от трети страни се подлагат на официален контрол преди да бъдат освободени за свободно обращение в Общността. Следва да се обърне специално внимание на контрола върху вноса на фуражите и храните, за които може да има повишен риск от замърсяване.

(28) следва също да се приемат разпоредби за организирането на официален контрол върху фуражите и храните, които са влезли на територията на Общността съгласно митнически процедури, които не касаят свободното обращение, и по-специално тези, които са влезли съгласно митническите процедури, посочени в букви б) - е) от член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992г. за

⁹ Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на ветеринарни проверки за продуктите, влизащи в Общността от трети страни (ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9).

¹⁰ Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на ветеринарни проверки за животните, влизащи в Общността от трети страни (ОВ L 268, 24.9.1991, стр. 56). Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

¹¹ ОВ L 265, 8.11.1995, стр. 17. Директива, последно изменена с Директива 2001/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 234, 1.9.2001 г., стр. 55).

създаването на Митнически код на Общността¹², както и влизането им в свободна зона или свободен склад. Това включва внасянето на фуражи и храни от трети страни от пътници в международни транспортни средства и чрез колети, изпратени по пощата.

(29) за целите на официалния контрол върху фуражите и храните е необходимо да се определи територията на Общността, на която се прилагат правилата, за да се гарантира, че фуражите и храните, внесени на тази територия, се подлагат на контрола, предвиден с настоящия регламент. Тази територия не е задължително същата като предвидената по член 299 от Договора или като определената в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

(30) за да се осигури по-ефективна организация на официалния контрол върху фуражите и храните от трети страни и за да се улесни движението на търговските потоци, може да се наложи да се определят специални гранични пунктове за влизане на фуражи и храни от трети страни на територията на Общността. Също така може да се наложи да се изиска предварително уведомяване за пристигането на стоки на територията на Общността. На определените гранични пунктове следва да се осигури достъп до необходимите съоръжения, за да може контролът да се осъществява в границите на разумен период от време.

(31) при създаването на правилата за официален контрол върху фуражите и храните от трети страни следва да се гарантира, че компетентните органи на власт и митническите служби ще работят заедно, вземайки под внимание факта, че вече са създадени правила за тази цел с Регламент (ЕИО) № 339/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. относно проверките за съответствие с правилата за безопасност на продуктите, когато продуктите са внос от трети страни¹³.

(32) за организирането на официален контрол следва да се осигури наличие на необходимия финансов ресурс. Следователно, компетентните органи на власт на власт на държавите-членки трябва да могат да налагат такси, за да покрият направените разходи за официален контрол. В процеса на работа компетентните органи на власт на власт на държавите-членки следва да имат право да определят таксите под формата на фиксирани суми на база направени разходи и с оглед на конкретното състояние на предприятието. Когато на субектите се налагат такси, следва да се прилагат общи принципи. Затова е необходимо да се предвидят критерии за определяне нивото на таксите за инспекции. Относно таксите, прилагани за контрол на вноса, е целесъобразно директно определяне на размера на таксите за основните вносни стоки с оглед на осигуряването на еднакво прилагане на тези такси и за да се избегнат нарушения в областта на търговията.

(33) законодателството на Общността в областта на фуражите и храните предвижда регистрация или одобряване на някои предприятия за фуражи и храни от компетентния орган на власт. Това е предвидено с Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните¹⁴, Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г., който определя специфичните санитарно-хигиенни правила за храните от животински произход

¹² ОВ L 302, 19.10.1992, стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 12.12.2000 г., стр. 17).

¹³ ОВ L 40, 17.2.1993 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 806/2003.

¹⁴ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55.

¹⁵, Директива 95/69/ЕО на Съвета от 22 декември 1995 г., която определя условията и реда за одобряването и регистрацията на някои предприятия и посредници, опериращи във фуражния сектор ¹⁶, и бъдещото регламентиране на хигиената на фуражите. Необходимо е да се въведат процедури, за да се гарантира, че регистрацията и одобряването на предприятията за фуражи и храни се извършват по ефективен и прозрачен начин.

(34) за да създадат глобален и еднакъв подход по отношение на официалния контрол държавите-членки следва да изготвят и приведат в изпълнение многогодишни национални планове за контрол в съответствие с общите насоки, изготвени на нивото на Общността. Тези насоки следва да спомогнат за създаването на съгласувани национални стратегии, и за определянето на приоритетите на базата на риска и най-ефективните процедури за контрол. Стратегия, изготвена на нивото на Общността, следва да осигури прилагането на изчерпателен, единен подход към осъществяването на контрола. С оглед на незадължителния характер на някои технически насоки, които трябва да бъдат създадени, е целесъобразно те да бъдат установени чрез консултативни процедури на комитетите.

(35) многогодишните национални планове за контрол следва да обхващат законодателството в областта на фуражите и храните, както и законодателството за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

(36) многогодишните национални планове за контрол следва да създадат солидна база за извършването на контрол в държавите-членки от страна на контролните служби на Комисията. Плановите за контрол следва да осигурят възможност за контролните служби на Комисията да проверяват дали официалният контрол в държавите-членки е организиран в съответствие с критериите, предвидени с настоящия регламент. При необходимост и по-специално, когато одит в държавите-членки покаже слабости или пропуски в сравнение с многогодишните национални планове за контрол, следва да се извършат подробни инспекции и одити.

(37) от държавите-членки следва да се изисква да представят годишен доклад на Комисията, съдържащ информация относно изпълнението на многогодишните национални планове за контрол. Докладът следва да представи резултатите от официалния контрол и одитите, проведени през предходната година, а при необходимост, и актуализирана версия на първоначалния план за контрол в отговор на резултатите.

(38) контролът от страна на Общността в държавите-членки следва да даде възможност на контролните служби на Комисията да проверят дали законодателството в областта на фуражите и храните и законодателството за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните се изпълнява по еднообразен и правилен начин в цялата Общност.

(39) контролът от страна на Общността в трети страни е необходим, за да се провери съответствието или придържането им към законодателството в областта на фуражите и храните в Общността както и законодателството за опазване здравето на животните, а при необходимост, и хуманното отношение към животните. От третите страни също може да бъде поискано да предоставят информация за техните системи за контрол. Тази

¹⁵ ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр.55.

¹⁶ ОВ L 332, 30.12.1995 г., стр. 15. Директива, последно изменена с Директива (ЕО) № 806/2003.

информация, която следва да бъде установена на основата на насоките на Общността, следва да формира базата за последващия контрол от страна на Комисията, който следва да се проведе в границите на мултидисциплинарна рамка, обхващаща основните сектори, които осъществяват износ за Общността. Това развитие следва да позволи опростяване на съществуващия режим и разширяване на сътрудничеството за по-ефективен контрол, което ще доведе до улесняване движението на търговските потоци.

(40) за да се гарантира, че вносните стоки съответстват на или са съобразени със законодателството на Общността за фуражите и храните, е необходимо да се създадат процедури, които позволяват определянето на условията за вноса и изискванията за сертифициране, при необходимост.

(41) нарушенията на законодателството в областта на фуражите и храните както и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните могат да представляват заплаха за здравето на хората, здравето на животните и хуманното отношение към животните. Тези нарушения следва да бъдат предмет на ефективни, разубеждаващи и съответни на нарушението мерки на национално ниво в цялата Общност.

(42) мерките следва да включват административни мерки от страна на компетентните органи на власт на власт в държавите-членки, които следва да са създали процедури за целта. Предимството на тези процедури е, че може да се предприеме бързо действие, за да се възстанови положението.

(43) стопанските субекти следва да имат право на обжалване на решенията, взети от компетентните органи на власт на власт в резултат на официалния контрол, и да бъдат информирани за това право.

(44) следва да се вземат под внимание особените потребности на развиващите се страни, и по-специално на най-слабо страни, и да се въведат мерки за тази цел. Комисията следва да поеме ангажимент да подкрепя развиващите се страни относно безопасността на фуражите и храните, която е важен елемент на здравето на хората и развитието на търговията. Тази подкрепа следва да се организира в контекста на политиката на Общността за развитие политиката за сътрудничеството.

(45) правилата, които се съдържат в настоящия регламент, укрепват интегралния и хоризонтален подход, необходим за провеждането на съгласувана политика за контрол върху безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Но следва да се създаде възможност за разработването на специфични правила за контрол при необходимост, например за определянето на максимално допустимите нива на остатъчните вещества за някои замърсители на нивото на Общността. Също така, следва да се запазят съществуващите по-специфични правила в областта на контрола върху фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните.

Те включват по-специално следните актове: Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забраната на употребата на отделни субстанции¹⁷, Директива 96/23/ЕО¹⁸, Регламент (ЕО) № 854/2004¹⁹, Регламент (ЕО) № 999/2001²⁰, Регламент (ЕО) № 2160/2003²¹, Директива 86/362/ЕИО²², Директива 90/642/ЕИО²³, и правилата за прилагането, произтичащи от нея, Директива 92/1/ЕИО²⁴, Директива 92/2/ЕИО²⁵ и актовете относно контрола върху заболяванията по животните като шап, треска по свинете и др., както и изискванията за официалния контрол върху хуманното отношение към животните.

(46) настоящият регламент обхваща области, които вече са обхванати от някои актове, които са в сила понастоящем. Затова е необходимо да се отменят по-специално следните актове относно контрола върху фуражите и храните и те да се заменят с правилата на настоящия регламент: Директива 70/373/ЕИО²⁶; Директива 85/591/ЕИО²⁷; Директива 89/397/ЕИО²⁸; Директива 93/99/ЕИО²⁹; Решение 93/383/ЕИО³⁰; Директива 95/53/ЕО; Директива 96/43/ЕО³¹; Решение 98/728/ЕО³² и Решение 1999/313/ЕО³³.

¹⁷ произвеждане в животновъдни ферми на някои вещества с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3). Директива, последно изменена с Директива 2003/74/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 262, 14.10.2003 г., стр. 17).

¹⁸ Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на някои вещества и остатъчни вещества от тях в живите животни и животинските продукти (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

¹⁹ Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официалния контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).

²⁰ Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. за определяне на правила за профилактика, контрол и изкореняване на някои предавани спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1). Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 2245/2003 на Комисията (ОВ L 333, 20.12.2003 г., стр. 28).

²¹ Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола върху салмонелата и други зоонозни агенти, пренасяни чрез храната (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1).

²² Директива 86/362/ЕИО на Съвета от 24 юли 1986 г. относно определянето на максимално допустимите стойности за остатъчни пестициди в и върху зърнените храни (ОВ L 221, 7.8.1986 г., стр. 37). Директива, последно изменен с Директива 2004/2/ЕО (ОВ L 14, 21.1.2004 г., стр. 10).

²³ Директива 90/642/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1990 г. относно определянето на максимално допустимите стойности за остатъчни пестициди в и върху някои продукти от растителен произход, включително плодове и зеленчуци (ОВ L 350, 14.12.1990 г., стр. 71). Директива, последно изменена с Директива 2004/2/ЕО на Комисията.

²⁴ Директива 92/1/ЕИО на Комисията от 13 януари 1992 г. относно наблюдението на температурите в транспортните средства и при съхраняването в складове на бързо замразените храни, предназначени за човешка консумация (ОВ L 34, 11.2.1992 г., стр. 28).

²⁵ Директива 92/2/ЕИО на Комисията от 13 януари 1992 г. за определяне на процедурите за вземане на проби и методите за анализ в Общността за официалния контрол върху температурите на бързо замразените храни, предназначени за човешка консумация (ОВ L 34, 11.2.1992 г., стр. 30).

²⁶ Директива 70/373/ЕИО на Съвета от 20 юли 1970 г. относно въвеждането в Общността на процедурите за вземане на проби и методите за анализ за официалния контрол върху храните (ОВ L 170, 3.8.1970 г., стр. 2). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 807/2003 (ОВ L 122, 16.5.2003 г., стр. 36).

²⁷ Директива 85/591/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно въвеждането в Общността на процедурите за вземане на проби и методите за анализ за официалния контрол върху храните (ОВ L 372, 31.12.1985 г., стр. 50). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

²⁸ Директива 89/397/ЕИО на Съвета от 14 юни 1989 г. относно официалния контрол върху храните (ОВ L 186, 30.6.1989 г., стр. 23).

(47) като се има предвид настоящия регламент, следва да се изменят Директиви 96/23/ЕО, 97/78/ЕО и 2000/29/ЕО.

(48) тъй като целта на настоящия регламент, да осигури преди всичко хармонизиран подход към официалния контрол, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и поради това може, по причина на своята сложност, трансгранично естество и, по отношение на вноса на фуражи и храни, неговият международен характер да се прояви по-успешно на нивото на Общността, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарността, определен в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, определен в упоменатия член, обхватът на настоящият регламент не се разпростира извън необходимото за постигането на тази цел.

(49) мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. относно установяването на процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията³⁴,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I **ПРЕДМЕТ, ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ**

Член 1 **Предмет и обхват**

1. Настоящият регламент определя общите правила за извършване на официален контрол с цел проверка на съответствието с правилата, които са насочени по-специално към:

а) предотвратяване, елиминиране или редуциране до приемливи нива на риска за хората и животните пряко или чрез заобикалящата ги среда;

и

²⁹ Директива 93/99/ЕИО на Съвета от 29 октомври 1993г. относно предмета на допълнителните мерки, отнасящи се за официалния контрол върху храните (ОВ L 290, 24.11.1993 г., стр. 14). Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

³⁰ Решение 93/383/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993г. за еталонните лаборатории за наблюдението на морските биотоксини (ОВ L 166, 8.7.1993 г., стр. 31). Решение, последно изменено с Решение 1999/312/ЕО (ОВ L 120, 8.5.1999 г., стр. 37).

³¹ Директива 96/43/ЕО на Съвета от 26 юни 1996г. за изменение и консолидиране на Директива 85/73/ЕИО за осигуряване на финансирането на ветеринарните проверки и контрол върху живи животни и някои животински продукти (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

³² Решение 98/728/ЕО на Съвета от 14 декември 1998г. относно системата за такси в Общността в сектора за животински хранителни смеси (ОВ L 346, 22.12.1998 г., стр. 51).

³³ Решение 1999/313/ЕО на Съвета от 29 април 1999г. за еталонните лаборатории за наблюдение на бактериологичното и вирусното заразяване на двучерупковите мекотели (ОВ L 120, 8.5.1999 г., стр. 40).

³⁴ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

б) гарантиране на лоялните конкурентни практики в търговията с фуражи и храни и защита на интересите на потребителите, включващи етикетиране на фуражите и храните и други форми на информация за потребителите.

2. Настоящият регламент не се прилага за провеждането на официален контрол с цел проверка на съответствието с правилата за организациите на общия пазар на земеделски продукти.

3. Настоящият регламент не накърнява специфичните разпоредби на Общността относно официалния контрол.

4. Осъществяването на официален контрол в съответствие с настоящия регламент не накърнява първичната правна отговорност на стопанските субекти за осигуряване безопасността на фуражите и храните, предвидена с Регламент (ЕО) № 178/2002, и гражданската или наказателна отговорност, възникваща при нарушаване на техните задължения.

Член 2 **Определения**

По смисъла на настоящия регламент се прилагат определенията, установени в членове 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

Прилагат се и следните определения:

1. „официален контрол” е всяка форма на контрол, която се извършва от компетентния орган на власт на власт или Общността за проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните, правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

2. „проверка” е проверяване чрез проучване и отчитане на обективните доказателства дали са били изпълнени точно определени изисквания;

3. „законодателство в областта на фуражите” са законовите, подзаконови и административни разпоредби, регламентиращи най-общо фуражите и по-специално безопасността на фуражите на ниво на Общността или на национално ниво; то обхваща всички етапи на производството, преработката и разпространението на пазара на фуражите, както и тяхното използване;

4. „компетентен орган на власт” е централен орган на власт на държава-членка, компетентен да организира официален контрол или всеки друг орган на власт, на който е предоставена такава компетентност; това определение също включва, по целесъобразност, съответстващия орган на власт на трета страна;

5. „контролен орган” е независимата трета страна, на която е делегирано изпълнението на определени контролни задачи от компетентния орган на власт на власт;

6. „одит” е систематично и независимо проучване, за да се определи дали дадени дейности и свързаните с тях резултати съответстват на планираните мерки и дали тези мерки са ефективно изпълнени и подходящи за постигане на целите;

7. „инспекция” е проучване на всеки аспект на фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните с цел проверка на съответствието на тези аспекти с правните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

8. „мониторинг” е провеждането на планирана поредица от наблюдения или измервания, за да се получи обща представа за състоянието на съответствие с изискванията на законодателството в областта на фуражите или храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

9. „надзор” е внимателно наблюдение на едно или повече предприятия за фуражи или храни, на стопански субекти в областта на фуражите или храните, или на тяхната дейност;

10. „неспазване” е неспазването на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

11. „вземане на проби за анализ” е вземането на фуражи или храни или някакво друго вещество (включително от заобикалящата околна среда), свързано с производството, преработката и разпространението на пазара на фуражи или храни или със здравето на животните, за да се направи чрез анализ проверка на съответствието с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

12. „официално сертифициране” е процедурата, чрез която компетентният орган на власт или контролните органи, упълномощени да действат в това си качество, предоставят уверение за съответствие в писмена, електронна или съответстваща на тях форма;

13. „официално задържане” е процедурата, чрез която компетентният орган на власт гарантира, че фуражите и храните няма да бъдат преместени или подменени до вземането на решение за местоназначението им; то включва съхраняване от страна на стопанските субекти в съответствие с указанията от компетентния орган на власт;

14. „равностойност” е способността на различните системи или мерки да постигат едни и същи цели; „равностойни” са различните системи или мерки, способни да постигат едни и същи цели;

15. „внос” е освобождаването на фуражи или храни за свободно обращение или намерението за освобождаване на фуражи или храни за свободно обращение по смисъла на член 79 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на една от териториите, посочени в приложение I;

16. „въвеждане” е внос по смисъла на точка 15 по-горе и предлагане на стоки съгласно митническите процедури, посочени в букви б) - е) от член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, както и влизането им в свободна зона или свободен склад;

17. „проверка на документи” е проучване на търговски документи и, при необходимост, документите, изисквани по законодателството в областта на фуражите и храните, които придружават пратките;

18. „идентификационна проверка” е визуалната инспекция на съответствието на сертификатите или на другите документи, придружаващи пратката, на етикетите и съдържанието на пратката;

19. „физическа проверка” е проверката на самите фуражи или храни, която може да включва и проверка на транспортното средство, на опаковката, етикетите и температурата, вземането на проби за анализ и лабораторни изследвания както и всяка друга проверка, необходима за проверяване на спазването на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;

20. „план за контрол” е описание, изготвено от компетентния орган на власт, което съдържа обща информация за структурата и организацията на неговите системи за официален контрол;

РАЗДЕЛ II

ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ОТ СТРАНА НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

ГЛАВА I

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

Член 3

Общи задължения относно организирането на официален контрол

1. Държавите-членки гарантират, че официалният контрол се извършва редовно, въз основа на риска и с необходимата честота, за да постигне целите на настоящия регламент като взема под внимание:

а) идентифицираните рискове, свързани с животните, фуражите или храните, предприятията за фуражи или храни, използването на фуражи или храни или процес, материал, вещество, дейност или операция, които могат да въздействат на безопасността на фуражите или храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) събраните данни на спазване от страна на стопанските субекти в областта на фуражите и храните на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

в) достоверността на всички вече извършени собствени проверки;

и

г) всяка информация, която може да показва неспазване.

2. Официалният контрол се извършва без предварително предупреждение, освен в случай на одит, за който е необходимо предварително уведомление на стопанските субекти в областта на фуражите и хранителните продукти. Официалният контрол може да се извърши и *ad hoc*.

3. Официалният контрол се извършва на всеки един от етапите на производство, преработка и разпространение на пазара на фуражите и храните, на животните и продуктите от животински произход. Той включва контрол върху предприятията за фуражи и храни, върху използването на фуражите и храните, върху съхраняването на фуражите и храните и върху всеки процес, материал, вещество, дейност или операция, включително транспортна, свързани с фуражите и храните както и върху живите животни, който е необходим за постигането на целите на настоящия регламент.

4. Официалният контрол се прилага с едно и също внимание както по отношение на износа от Общността, така и към предлагането на продукти на пазара в рамките на Общността и към въвеждането на продукти от трети страни на териториите, посочени в приложение I.

5. Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че продуктите, предназначени за експедиране в друга държава-членка, са подложени на контрол със същото внимание както тези, предназначени да бъдат предложени на пазара на собствената им територия.

6. Компетентният орган на власт на държавата-членка, която е страна на местоназначение, може да провери съответствието на фуражите и храните на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните с помощта на проверки на недискриминационна основа. Само дотолкова, доколкото е строго необходимо за организирането на официалния контрол, държава-членка може да поиска от стопанските субекти, на които са доставени стоки от друга държава-членка, да докладват за пристигането на такива стоки.

7. Ако по време на проверка, извършвана на мястото на местоназначение, или по време на съхраняване или транспортиране, държава-членка установи несъответствие, тя предприема необходимите мерки, които могат да включват обратно експедиране на стоките до държавата-членка по произход.

ГЛАВА II КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ НА ВЛАСТ

Член 4

Определяне на компетентните органи на власт на власт и оперативните критерии

1. Държавите-членки определят компетентните органи на власт на власт, които отговарят за целите и извършването на официалния контрол по смисъла на настоящия регламент.

2. Компетентните органи на власт гарантират, че:

а) официалният контрол който се извършва върху живите животни, фуражите и храните на всеки един от етапите на производство, преработка и предлагане както и върху използването на фуражите е ефективен и подходящ;

б) сред персонала, който извършва официален контрол, не възниква конфликт на интереси;

в) притежават, или имат достъп до, лаборатория с необходимия капацитет за изследвания и достатъчно на брой квалифициран и опитен персонал, за да извършват официален контрол и да изпълняват контролните си функции ефикасно и ефективно;

г) притежават подходящи и надлежно поддържани съоръжения и оборудване, за да осигурят ефикасно и ефективно извършване на официалния контрол;

д) имат законови правомощия за извършването на официален контрол и за предприемане на мерките, предвидени с настоящия регламент;

е) са създали планове за действие в непредвидени случаи и са готови да ги изпълнят при настъпване на спешен случай;

ж) стопанските субекти в областта на фуражите и храни са задължени да се подложат на всяка инспекция, извършена в съответствие с изискванията на настоящия регламент и да оказват помощ на персонала на компетентния орган на власт при изпълнението на задачите му.

3. Когато държава-членка предоставя компетенции за извършване на официален контрол на орган или органи на власт, които не са централен компетентен орган, по-специално на органи на регионално или местно ниво, се осигурява ефикасна и ефективна координация между всички участващи компетентни органи, включително, при необходимост, и в областта на опазване на околната среда и здравето.

4. Компетентните органи на власт осигуряват безпристрастност, качество и последователност на официалния контрол на всички нива. Критериите, изброени в параграф 2, трябва напълно да се съблюдават от всеки орган, на който е предоставена компетенция за провеждането на официален контрол.

5. Когато в рамките на компетентния орган на власт повече от едно звено е компетентно да извършва официален контрол, между тези звена се осигурява ефикасна и ефективна координация и сътрудничество.

6. Компетентните органи на власт извършват вътрешни одити или могат да организират извършването на външни одити, и предприемат необходимите мерки предвид резултатите от тях, за да гарантират изпълнението на целите на настоящия регламент. Одитите подлежат на независимо подробно разглеждане и се извършват по прозрачен начин.

7. За приложението на настоящия член могат да се приемат подробни правила в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Член 5

Делегиране на специфични задачи, свързани с официалния контрол

1. Компетентният орган може да делегира специфични задачи, свързани с официалния контрол на един или няколко контролни органи в съответствие с изискванията на параграфи от 2 до 4.

В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, може да бъде изготвен списък със задачите, които могат или които не могат да бъдат делегирани. Но дейностите, посочени в член 54, не са предмет на такова делегиране.

2. Компетентният орган на власт може да делегира специфични задачи на конкретен контролен орган, само ако:

а) е направено точно описание на задачите, които контролният орган може да извършва, и на условията, при които може да ги извършва;

б) има доказателство, че контролният орган:

(i) има необходимите професионални познания и опит, оборудване и инфраструктура, които се изискват за да извърши делегираните му задачи;

(ii) има персонал, който е достатъчно на брой и с подходяща квалификация и опит;

и

(iii) е безпристрастен и не се поражда конфликт на интереси във връзка със задачите, които са му делегирани;

в) контролният орган работи и е акредитиран в съответствие с Европейски стандарт EN 45004 „Общи критерии за работата на различните видове органи, извършващи инспекции” и/или друг стандарт, когато той е по-тясно свързан с делегираните му задачи;

г) лабораториите работят в съответствие със стандартите, посочени в член 12, параграф 2;

д) контролният орган редовно или по искане на компетентния орган на власт му съобщава резултатите от проведения контрол. Ако резултатите от извършения контрол показват неспазване или сочат вероятност за неспазване, контролният орган незабавно информира компетентния орган на власт;

е) между делегиращия компетентен орган и контролният орган е налице ефикасна и ефективна координация.

3. Компетентните органи на власт, делегиращи специфични задачи на контролните органи, организират одити или инспекции на контролните органи при необходимост. Ако в резултат на одит или инспекция е ясно, че тези органи не изпълняват правилно задачите, които са им делегирани, делегиращият компетентен орган може да отмени делегирането. Той го отменя незабавно, ако контролният орган не успее да вземе подходящи и навременни мерки за коригиране на положението.

4. Всяка държава-членка, желаеща да делегира конкретна контролна задача на контролен орган, уведомява Комисията за това. Уведомлението съдържа подробно описание на:

а) компетентният орган на власт, който делегира задачата;

б) задачата, която се делегира;

и

в) контролния орган, на който се делегира задачата.

Член 6

Персонал, който извършва официален контрол

Компетентният орган гарантира, че всички членове на персонала, който извършва официален контрол:

а) получават за своята област на компетенция подходящо обучение, което им дава възможност да изпълняват задълженията си компетентно и последователно да извършват официалния контрол. Това обучение обхваща в зависимост от случая областите, посочени в приложение II, глава I;

б) са информирани за новостите в своята област на компетенция и редовно получават допълнително обучение при необходимост;

в) имат нагласа за мултидисциплинарно сътрудничество.

Член 7

Прозрачност и конфиденциалност

1. Компетентните органи на власт гарантират, че извършват дейността си при високо ниво на прозрачност. За целта, съответната информация, с която разполагат, трябва да стане достъпна за обществеността възможно най-бързо.

Най-общо обществеността има достъп до:

а) информация за контролната дейност на компетентните органи на власт и нейната ефективност;

и

б) информация в съответствие с член 10 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

2. Компетентният орган предприема необходимите мерки, за да гарантира, че от членовете на неговия персонал се изисква да не разкриват информация, придобита при изпълнение на задълженията им, свързани с официалния контрол, който по своето естество е предмет на професионална тайна в надлежно оправдани случаи. Защитата на професионалната тайна не предотвратява разпространението от компетентните органи на власт на информацията, посочена в параграф 1, буква б). Не се засягат разпоредбите на директива

95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. относно защитата на физическите лица при обработката на лични данни и свободното движение на такива данни³⁵.

3. Информацията, предмет на професионална тайна, включва по-специално:

- конфиденциалността на процедурите за предварително разследване или на разглежданите съдебни дела,
- личните данни,
- документите, предмет на изключение от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, Съвета и Комисията³⁶.
- информацията, защитена от националните законодателства и законодателството на Общността, отнасяща се по-специално до професионалната тайна, конфиденциалността на обсъжданията, международните отношения и националната отбрана.

Член 8

Процедури за контрол и проверка

1. Компетентните органи на власт извършват официален контрол в съответствие с документираните процедури. Тези процедури съдържат информация и указания за персонала, който извършва официален контрол, включваща, *inter alia*, областите, посочени в приложение II, глава II.

2. Държавите-членки гарантират, че разполагат с правни процедури за осигуряване на достъп за персонала на компетентните органи на власт до помещенията на предприятията за фуражи и храни и поддържаната от тях документация, за да може персоналът да изпълни задачите си правилно.

3. Компетентните органи на власт разполагат с процедури за:

а) проверка на ефективността на официалния контрол, който извършват;

и

б) осигуряване на коригиращи действия при необходимост и за актуализиране на документацията, посочена в параграф 1, при необходимост.

4. Комисията може да изготви указания за извършване на официалния контрол в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2.

Указанията могат по-специално да съдържат препоръки относно официалния контрол върху:

³⁵ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

³⁶ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

- а) изпълнението на принципите на ХАССП;
- б) системите за управление, използвани от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, за да изпълнят изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;
- в) микробиологичната, физичната и химичната безопасност на фуражите и храните.

Член 9 **Доклади**

1. Компетентният орган изготвя доклади за извършения официален контрол.
2. Докладите включват описание на целта на официалния контрол, използваните методи на контрол, резултатите от официалния контрол и, в зависимост от случая, действието, което собственикът на засегнатото предприятие следва да предприеме.
3. Компетентният орган осигурява за собственика на въпросното предприятие копие на доклада, посочен в параграф 2, поне в случай на несъответствие.

Член 10 **Дейности, методи и техники на контрол**

1. Задачите, свързани с официалния контрол, в повечето случаи се извършват като се използват подходящи методи и техники на контрол като мониторинг, надзор, проверка, одит, инспекция, взимане на проби и анализ.
2. Официалният контрол върху фуражите и храните включва, *inter alia*, следните дейности:
 - а) проучване на системите за контрол, въведени от стопанските субекти в областта на фуражите и храни, и получените резултати;
 - б) инспекция на:
 - (i) инсталациите на първичните производители, предприятията за фуражи и храни, включително и заобикалящата ги среда, помещенията, офисите, оборудването, инсталациите и машините, транспорта както и на фуражите и храните;
 - (ii) суровините, съставките, преработващите средства и други продукти, използвани за приготвянето и производството на фуражи и храни;
 - (iii) полуфабрикатите;
 - (iv) материалите и предметите, предназначени да влизат в контакт с храните;
 - (v) почистващите и поддържащите продукти и процеси, и пестицидите;
 - (vi) етиктирането, представянето и рекламата;

- в) проверката на санитарно-хигиенните условия в предприятията за фуражи и храни;
- г) оценката на процедурите за добрите производствени практики, добрите хигиенни практики, добрите земеделски практики и ХАССП, вземайки под внимание използването на насоките, създадени в съответствие със законодателството на Общността;
- д) проучването на писмени материали и други записи, които могат да са от значение за оценката за спазване изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните;
- е) интервюта със стопанските субекти в областта на фуражите и храните и техния персонал;
- ж) отчитането на данните, записани от измервателните апарати на предприятията за фуражи и храни;
- з) контрола, извършван със собствените апарати на компетентния орган на власт за проверка на измерванията, направени от стопанските субекти в областта на фуражите и храните;
- и) всяка друга дейност, необходима за да гарантира постигането на целите на настоящия регламент

ГЛАВА III ВЗИМАНЕ НА ПРОБИ И АНАЛИЗ

Член 11

Методи за взимане на проби и анализ

1. Методите за взимане на проби и анализ, използвани в рамките на официалния контрол, съответстват на правилата на Общността в тази област или,
 - а) ако не съществуват такива правила, на признатите международни правила или протоколи например тези, приети от Европейския комитет по стандартизация (CEN), или тези, приети в националното законодателство;
 - или,
 - б) в отсъствие на горните, на други методи, подходящи за целта или разработени в съответствие с научните протоколи.
2. В случаите, за които не се прилага параграф 1, валидация на методите за анализ може да стане само в една лаборатория в съответствие с признат международен протокол.
3. Когато е възможно, методите за анализ се характеризират с подходящите критерии, дадени в приложение III.
4. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да се приемат следните мерки за прилагане:

а) методи за взимане на проби и анализ, включително и потвърждаващи или референтни методи, които следва да се използват в случай на спор;

б) критерии за изпълнение на работата, параметри на анализа, неопределеност на измерванията и процедури за валидация на методите, посочени в а);

и

в) правила за тълкуването на резултатите.

5. Компетентните органи на власт създават съответстващи процедури, за да гарантират правото на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, чиито продукти са обект на взимане на проби и анализ, да изискват допълнително експертно становище без да нахвърняват задължението на компетентните органи на власт да предприемат незабавни действия в критични ситуации.

6. По-специално те гарантират, че стопанските субекти в областта на фуражите и храните могат да получат достатъчен брой проби за изготвяне на допълнително експертно становище, освен когато това е невъзможно поради бързо развалящи се продукти или наличие на много малки количества от основния продукт.

7. Пробите трябва да са обработени и етикетирани така, че да е гарантирана както тяхната правна, така и тяхната аналитична валидност.

Член 12

Официални лаборатории

1. Компетентният орган на власт определя лабораториите, които могат да извършват анализ на пробите, взети по време на официален контрол.

2. Но компетентните органи на власт могат само да определят лабораториите, които работят и са оценявани и акредитирани в съответствие със следните европейски стандарти:

а) EN ISO/IEC 17025 относно „Общи изисквания за компетентността на изпитвателните и калибриращи лаборатории”;

б) EN 45002 относно „Общи критерии за оценяване на изпитвателните лаборатории”;

в) EN 45003 относно „Системи за акредитиране на изпитвателните и калибриращите лаборатории. Общи изисквания за работа и признаване”,
вземайки под внимание критериите за различните методи на изпитване, предвидени в законодателството в областта на фуражите и храните.

3. Акредитирането и оценяването на изпитвателните лаборатории, посочено в параграф 2, може да е свързано с индивидуални изпитвания или групи изпитвания.

4. Компетентният орган на власт може да отмени определянето по параграф 1, когато условията, посочени в параграф 2, вече не се изпълняват.

ГЛАВА IV УПРАВЛЕНИЕ В СЛУЧАЙ НА КРИЗА

Член 13

Планове за действие в непредвидени случаи, отнасящи се за фуражите и храните

1. За изпълнението на основния план за управление на кризи, посочен в член 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002, държавите-членки изготвят оперативни планове за действие при непредвидени случаи като определят мерките, които следва да се изпълнят незабавно, когато се установи, че фуражите и храните излагат на сериозен риск хората или животните пряко или чрез околната среда.
2. Плановете за действие при непредвидени случаи конкретизират:
 - а) административните органи, които ще участват;
 - б) техните правомощия и отговорности;и
 - в) каналите и процедурите за обмен на информация между заинтересованите страни.
3. Държавите-членки правят преглед на плановете за действие в непредвидени случаи при необходимост, по-специално предвид на промените в организацията на компетентния орган на власт и на опита, включително и този придобит от симулационни упражнения.
4. При необходимост могат да се приемат мерки за прилагане в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3. Тези мерки установяват хармонизирани правила за плановете за действие при непредвидени случаи до необходимата степен, за да се гарантира, че те са съвместими с основния план за управление на кризи, посочен в член 55 от Регламент (ЕО) № 178/2002. Те показват също и ролята на заинтересованите страни в изготвянето и ръководството на плановете за действие в непредвидени случаи.

ГЛАВА V ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ ВЪРХУ ВЪВЕЖДАНЕТО НА ФУРАЖИ И ХРАНИ ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

Член 14

Официален контрол върху фуражи и храни от животински произход

1. Настоящият регламент не накърнява изискванията към ветеринарните проверки на фуражите и храните от животински произход, предвидени с Директива 97/78/ЕО. Но компетентният орган на власт, определен в съответствие с Директива 97/78/ЕО, освен това извършва официален контрол с цел проверка на съответствието с тези аспекти на законодателството за фуражите и храните, които не са предмет на упоменатата директива, при необходимост, включително и аспектите, посочени в дял VI, глава II от настоящия регламент.

2. Общите правила в членове от 18 до 25 на настоящия регламент се прилагат също и при официалния контрол върху всички фуражи и храни, включително и фуражите и храните от животински произход.

3. Удовлетворяващите резултати от проверките на стоки, които:

а) са поставени под една от митническите процедури, посочени в букви б) - е) в член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

или

б) трябва да бъдат обработвани в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92, не нахвърняват задължението на собствениците на предприятията за фуражи и храни да гарантират, че фуражите и храните съответстват на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните от момента на пускането им за свободно движение, нито пречат на извършването на допълнителен официален контрол върху съответните фуражи и храни.

Член 15

Официален контрол върху фуражи и храни от неживотински произход

1. Компетентният орган на власт извършва редовно официален контрол върху фуражите и храните от неживотински произход, които не попадат в обхвата на материята, уредена с Директива 97/78/ЕО, внесени на териториите, посочени в приложение I. Той организира официалния контрол на основата на многогодишните национални планове за контрол, изготвени в съответствие с изискванията на членове от 41 до 43, и с оглед на потенциалните рискове. Контролът обхваща всички аспекти на законодателството за фуражите и храните.

2. Официалният контрол се извършва на подходящо място, включително и на граничния пункт, през който стоките влизат в една от териториите, посочени в приложение I, мястото на пускане на стоките за свободно движение, складове, помещения на предприятието за фуражи и храни, което е вносител на стоките, или на други места по веригата на фуражите и храните.

3. Официален контрол може също да бъде извършен върху стоки, които:

а) са поставени под една от митническите процедури, посочени в букви б) - е) от член 4, параграф 16 от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

или

б) ще влязат в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92.

4. Удовлетворяващите резултати от проверките, посочени по параграф 3, не нахвърняват задължението на стопанските субекти в областта на фуражите и храните да гарантират, че фуражите и храните съответстват на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните от момента на пускането им за свободно движение, нито пречат на извършването на допълнителен официален контрол върху съответните фуражи и храни.

5. В съответствие с процедурата по член 62, параграф 3 се изготвя и актуализира списък на фуражите и храните от неживотински произход, които въз основа на известните или появяващите се рискове следва да подлежат на засилен официален контрол на граничния пункт, през който стоките влизат в една от териториите, посочени в приложение I. Честотата и характерът на този контрол се определят в съответствие със същата процедура. В съответствие със същата процедура могат да се определят и таксите, свързани с този контрол.

Член 16

Видове проверки на фуражи и храни от неживотински произход

1. Официалният контрол, посочен в член 15, параграф 1, включва най-малкото систематична проверка на документите, произволна идентификационна проверка и, при необходимост, физическа проверка.

2. Физическите проверки се провеждат с честота, която зависи от:

а) рисковете, свързани с различните видове фуражи и храни;

б) данните на спазване на изискванията за съответния продукт на третата страна и предприятието на произход и на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, които осъществяват внос и износ на продукта;

в) контролът, извършван от стопанския субект в областта на фуражите или храните, който внася продукта;

г) гаранциите, предоставени от компетентния орган на власт на третата страна по произход.

3. Държавите-членки гарантират, че физическите проверки се извършват при подходящи условия и на място с достъп до подходящи съоръжения за контрол, които позволяват правилно провеждане на проучванията, вземането на няколко проби, адаптирани за управление на риска и хигиенично обработване на фуражите и храните. Пробите трябва да са обработени така, че да е гарантирана както тяхната правна, така и тяхната аналитична валидност. държавите-членки гарантират, че оборудването и методологията са подходящи за измерване на нормите, предвидени със законодателството на Общността или националното законодателство.

Член 17

Гранични пунктове и предварително уведомяване

1. Държавите-членки с оглед на извършването на официалния контрол, посочен в член 15, параграф 5:

- определят конкретните гранични пунктове на своята територия, които имат достъп до подходящи съоръжения за контрол върху различните видове фуражи и храни;

и

- изискват от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, отговорни за пратките, да уведомяват предварително за пристигането и естеството на пратките. Държавите-членки могат да прилагат същите правила и за други фуражи от неживотински произход.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за всички мерки, които предприемат в съответствие с параграф 1.

Те съставят мерките по такъв начин, че да избегнат ненужното нарушаване на правилата на търговията.

Член 18

Действие в случай на съмнение

В случай на съмнение за несъответствие или ако е на лице съмнение относно идентифицирането или действителното местоназначение на пратката или относно съответствието между пратката и заверените гаранции, компетентният орган на власт извършва официален контрол, за да потвърди или отрече подозрението или съмнението.

Компетентният орган на власт поставя съответната пратка под официално задържане докато не получи резултатите от официалния контрол.

Член 19

Действия, последващи официалния контрол върху фуражи и храни от трети страни

1. Компетентният орган на власт поставя под официално задържане фуражи или храни от трети страни, които не съответстват на изискванията на законодателството за фуражите и храните, и след изслушване на стопанските субекти в областта на фуражите и храните, отговарящи за пратката, той предприема следните мерки по отношение на такива фуражи и храни:

а) нарежда такива фуражи или храни да бъдат унищожени, при спазване на специален режим в съответствие с изискванията на член 20, или повторно експедирани извън Общността в съответствие с изискванията на член 21; могат да бъдат предприети и други съответстващи мерки като например използването на фуражите и храните за други цели, различни от първоначалното им предназначение;

б) ако фуражите или храните вече са предложени на пазара, наблюдава или, при необходимост, нарежда бракуването им или оттеглянето им преди да бъде предприета някоя от мерките, посочени по-горе;

в) проверява дали фуражите или храните няма да предизвикат неблагоприятно въздействие върху здравето на хората или животните, пряко или чрез заобикалящата ги околна среда, по време на или преди прилагането на някоя от мерките, посочени в букви а) и б).

2. Но когато:

а) официалният контрол, предвиден по членове 14 и 15, показва, че пратката е вредна за здравето на хората или животните или не е безопасна, компетентният орган на власт поставя въпросната пратка под официално задържане преди да бъде унищожена или

прилага друга подходяща мярка, необходима за да се предпази здравето на хората или животните.

б) фуражите и храни от неживотински произход, за които е предвидено по-засилено ниво на контрол в съответствие с изискванията на член 15, параграф 5, не са представени за официален контрол или не са представени в съответствие със специфичните изисквания, създадени в съответствие с изискванията на член 17, по нареждане на компетентния орган на власт се бракуват и поставят под официално задържане незабавно, а след това се унищожават или повторно експедират в съответствие с изискванията на член 21.

3. Когато не е разрешил въвеждането на фуражи или храни, компетентният орган на власт уведомява Комисията и другите държави-членки за своите констатации и за идентифицирането на съответните продукти в съответствие с процедурата, предвидена по член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, и уведомява митническите служби за решенията си, като предоставя и информация за крайното местоназначение на пратката.

4. Решенията относно пратките подлежат на обжалване, посочено в член 54, параграф 3.

Член 20

Специален режим на обработване

1. Специалният режим на обработване, посочен в член 19, може да включва:

а) обработване или преработване, за да се приведат фуражите и храните в съответствие с изискванията на законодателството на Общността или с изискванията на трета страна на повторно експедиране, включващо обеззаразяване, при необходимост, но изключващо разреждане;

б) преработване по друг подходящ начин за цели, които не са свързани с животинска или човешка консумация.

2. Компетентният орган гарантира, че специалният режим на обработване се извършва в предприятия под негов контрол или под контрола на друга държава-членка и в съответствие с условията, предвидени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, или, при отсъствието на такива условия, в съответствие с националните правила.

Член 21

Повторно експедиране на пратките

1. Компетентният орган на власт разрешава повторно експедиране на пратките, само ако:

а) местоназначението е съгласувано със стопанския субект в областта на фуражите или храните, отговарящ за пратката; и

б) стопанският субект в областта на фуражите или храните най-напред е уведомил компетентния орган на власт на третата страна по произход или третата страна на местоназначение, ако липсва съгласуване, за причините и обстоятелствата, които пречат за предлагането на пазара на съответните фуражи или храни в рамките на Общността;

и

в) когато третата страна на местоназначение не е третата страна на произход, компетентният орган на власт на третата страна на местоназначение е уведомил компетентния орган на власт за готовността си да приеме пратката.

2. Без да накърнява националните правила, приложими по отношение на сроковете за подаване на заявление за допълнително експертно становище, и когато резултатите от официалния контрол не го възпрепятстват, повторното експедиране като общо правило се извършва в срок от 60 дни след деня на вземане на решение от страна на компетентния орган на власт относно местоназначението на пратката, освен ако не е заведено съдебно дело. Ако след изтичането на срока от 60 дни, не е извършено повторно експедиране, пратката се унищожавя, освен ако закъснението е оправдано.

3. До повторното експедиране на пратката или потвърждаването на причините за отказ, компетентният орган на власт поставя пратката под официално задържане.

4. Компетентният орган уведомява Комисията и другите държави-членки в съответствие с процедурата, предвидена по член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002 и уведомява за решенията си митническите служби. Компетентните органи на власт си сътрудничат в съответствие с изискванията на дял IV за предприемането на допълнителни мерки, необходими, за да гарантират, че повторно въвеждане на отказаната пратка в Общността е невъзможно.

Член 22

Разходи

Стопанският субект в областта на фуражите или храните, отговарящ за пратката, или негов представител носят отговорност за разходите, направени от компетентните органи на власт за дейностите, посочени в членове 18, 19, 20 и 21.

Член 23

Одобряване на предекспортни проверки от трети страни

1. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да бъдат одобрени специфични предекспортни проверки, които се извършват от трета страна, на фуражите и храните непосредствено преди осъществяването на експорт за Общността, за да се направи проверка на съответствието на експортираните продукти на изискванията на Общността. Това одобрение може да се приложи само за фуражите и храните, произхождащи от съответната трета страна и може да бъде получено за един или повече продукти.

2. Когато е предоставено такова одобрение, като резултат може да се намали честотата на импортния контрол за фуражите и храните. Но държавите-членки извършват официален контрол върху фуражите и храните, внесени в съответствие с одобрението, посочено в параграф 1, за да гарантират, че направените в третата страна предекспортни проверки остават ефективни.

3. Одобрението, посочено в параграф 1, може да бъде дадено на трета страна, само ако:

а) одит, извършен от Общността, е показал, че фуражите или храните, изнасяни за Общността, отговарят на изискванията на Общността или на равностойни изисквания;

б) контролът, извършван в третата страна преди експедиране, се счита за достатъчно ефективен и ефикасен, за да замени или редуцира документните, идентификационните и физическите проверки, предвидени от законодателство на Общността.

4. Одобрението, посочено в параграф 1, определя конкретно компетентния орган на власт на третата страна, под чиято отговорност се извършват предекспортните проверки и, при необходимост, контролния орган, на който упоменатият компетентен орган може да делегира определени задачи. Делегирането може да бъде одобрено, само ако отговаря на изискванията на член 5 или на равностойни условия.

5. Компетентният орган на власт и всеки контролен орган, който е определен в одобрението, отговарят за връзките с Общността.

6. Компетентният орган на власт или контролният орган на третата страна осигуряват официалното сертифициране на всяка партида, проверена преди да влезе на една от териториите, посочени в приложение I. Одобрението, посочено в параграф 1, определя модела за този вид сертификати.

7. Без да накърняват разпоредбите на член 50, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 178/2002, когато официалният контрол извършван върху вноса, подлежащ на процедурата, посочена в параграф 2, показва сериозно несъответствие, държавите-членки незабавно уведомяват Комисията и другите държави-членки и въпросните стопански субекти в съответствие с процедурата, предвидена в дял IV от настоящия регламент; държавите-членки увеличават броя на проверените пратки и, когато е необходимо да се даде възможност за надлежно аналитично проучване на ситуацията, запазват необходимия брой проби и ги съхраняват при подходящи условия.

8. Ако се установи, че при значителен брой пратки стоките не съответстват на информацията в сертификатите, издадени от компетентния орган на власт или от контролния орган на третата страна, спира да се прилага редуцирането на честотата на проверките, посочена в параграф 2.

Член 24

Компетентни органи на власт и митнически служби

1. За организирането на официалния контрол, посочен в настоящата глава, компетентните органи на власт и митническите служби работят в тясно сътрудничество.

2. За пратките които съдържат фуражи и храни от животински произход и фуражи и храни, посочени в член 15, параграф 5, митническите служби не разрешават влизането им или обработването им в свободни зони или свободни складове без съгласието на компетентния орган на власт.

3. Когато са взети проби, компетентният орган на власт уведомява митническите служби и въпросните субекти и посочва дали могат или не могат да бъдат освободени стоките преди

да са известни резултатите от анализа на пробите при условие, че е гарантирано проследяването на пратката.

4. В случай на пускане на стоките в свободно обращение, компетентните органи на власт и митническите служби работят заедно в съответствие с изискванията, предвидени в членове от 2 до 6 от Регламент (ЕИО) № 339/93.

Член 25

Мерки за прилагане на регламента

1. Мерките, необходими за еднаквото извършване на официалния контрол върху въвеждането на фуражи и храни, се определят в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

2. По-специално могат да бъдат определени подробните правила за:

а) фуражите и храните, внесени или подложени на една от митническите процедури, посочени в член 4, параграф 16, букви б) - е) от Регламент (ЕИО) № 2913/92, или които следва да бъдат обработени в свободни зони или свободни складове по смисъла на член 4, параграф 15, буква б) от Регламент (ЕИО) № 2913/92;

б) храните, които се доставят за екипажа и пътниците на международните транспортни средства;

в) фуражите и храните, които са поръчани от далечни разстояния (например по пощата, по телефона или чрез Интернет) и са доставени на клиента;

г) хранителните премикси, предназначени за домашни любимци или коне и храните, пренасяни от пътниците и екипажа на международните транспортни средства;

д) специфичните условия или изключенията, отнасящи се за някои територии, посочени в член 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, за да се вземат предвид естествените ограничения, специфични за тези територии;

е) целта за осигуряване съгласуваност на решенията на компетентните органи на власт за фуражите и храните от трети страни в рамките на член 19;

ж) пратките с произход от Общността, които са върнати от трета страна;

з) документите, които трябва да придружават пратките, когато са взети проби.

ГЛАВА VI

ФИНАНСИРАНЕ НА ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ

Член 26

Общи принципи

Държавите-членки гарантират, че разполагат с необходимите финансови ресурси за осигуряването на необходимия персонал и с други ресурси за официален контрол,

събирани с помощта на средства, които се считат за най-подходящи, включително чрез общото данъчно облагане или чрез установяване такси или налози.

Член 27

Такси или налози

1. Държавите-членки могат да събират такси или налози, за да покрият разходите, направени за официалния контрол.
2. За дейностите, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, държавите-членки осигуряват събирането на такса.
3. Без да накърняват параграфи 4 до 6, таксите, събирани за специфичните дейности, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, не могат да бъдат по-високи от минималните стойности, определени в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б.

Но за преходен период до 1 януари 2008 г. за дейностите, посочени в приложение IV, раздел А, държавите-членки могат да продължат да използват стойностите, прилагани понастоящем съгласно Директива 85/73/ЕИО.

Стойностите в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б се актуализират най-малко веднъж на всеки две години в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, по-специално за да се отчете инфлацията.

4. Таксите, събирани за целите на официалния контрол в съответствие с параграф 1 или 2:

а) не могат да бъдат по-високи от разходите, направени от компетентните органи на власт във връзка с точките, изброени в приложение VI;

и

б) могат да бъдат определени като фиксирана сума на база направени разходи от компетентните органи на власт за определен период от време или, в зависимост от случая, като суми, определени в приложение IV, раздел Б или приложение V, раздел Б.

5. При определянето на таксите държавите-членки взимат предвид:

а) типа на въпросното предприятие и свързаните с него рискови фактори;

б) интересите на предприятията с малки количества продукти, вложени в производствения процес;

в) използваните традиционни методи на производство, преработка и разпространение;

г) потребностите на предприятията, които се намират в райони, подложени на особени географски ограничения.

6. Когато предвид на системите за собствени проверки и проследяване, внедрени от предприятията за фуражи и храни, и нивото на съответствие, установено по време на

официалния контрол, официалният контрол се провежда с редуцирана честота за определен тип фуражи или храни или дейности, или за да вземат предвид критериите, посочени в параграф 5, букви б) - г), държавите-членки могат да определят такса за официален контрол, която е под минималните стандарти, посочени в параграф 4, буква б), при условие, че заинтересованата държава-членка предостави на Комисията доклад, в който са определени:

- а) типа на фуража, хранителния продукт или дейността, за които става въпрос;
- б) контролът, извършен в предприятието за фуражи или храни, за което става въпрос;

и

- в) начинът на изчисляване на намалението на таксата.

7. Когато компетентният орган на власт извършва няколко официални контроли по едно и също време в едно предприятие, той ги счита за една дейност и налага една такса.

8. Таксите, свързани с контрол върху вноса, следва да се заплащат на компетентния орган на власт, който отговаря за контрола върху вноса, от стопанския субект или негов представител.

9. Таксите не се възстановяват пряко или косвено, освен когато са недължимо събрани.

10. Без да накърняват разходите, произтичащи от разностите, посочени в член 28, държавите-членки не събират други такси, освен посочените в настоящия член, за прилагането на настоящия регламент.

11. Стопанските субекти или други предприятия в тази област, или техните представители получават документ като доказателство за заплатените от тях такси.

12. Държавите-членки публично оповестяват начина на изчисляване на таксите и информират Комисията за него. Комисията проучва дали таксите съответстват на изискванията на настоящия регламент.

Член 28

Разходи, произтичащи от допълнителния официален контрол

Когато откриването на несъответствие води до официален контрол, който надвишава обичайните контролни дейности на компетентния орган на власт, компетентният орган на власт налага на субекта, отговорен за несъответствието, или на субекта, който е собственик или съхранява стоките по време на извършването на допълнителния официалния контрол, да заплати разходите, произтичащи от допълнителния официален контрол. Обичайните контролни дейности са рутинните контролни дейности, изисквани от законодателството на Общността или националното законодателство, и по-специално тези, които са описани в плана, предвиден с член 41. Дейностите, които надвишават обичайните контролни дейности, включват взимането и анализирането на проби както и други форми на контрол, които са необходими, за да се провери обхвата на проблема, за

да се верифицира дали са предприети коригиращи действия или, за да се открие и/или докаже несъответствие.

Член 29

Ниво на разходите

При определянето на нивото на разходите, посочени в член 28, следва да се вземат предвид принципите, определени в член 27.

ГЛАВА VII

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 30

Официално сертифициране

1. Без да се накърняват изискванията към официалното сертифициране, приети с цел опазване здравето на животните или хуманното отношение към животните, могат да се приемат изисквания в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, относно:

- а) обстоятелствата, които налагат официално сертифициране;
- б) моделите на сертификатите;
- в) квалификацията на персонала, който участва в сертифицирането;
- г) принципите, които следва да се съблюдават при осигуряването на надеждно сертифициране, включително и електронното сертифициране;
- д) процедурите, които следва да се изпълнят при отнемане на сертификати и за подмяна на сертификати;
- е) пратките, които се разделят на по-малки пратки или се смесват с други пратки;
- ж) документите, които трябва да придружават стоките след извършването на официален контрол.

2. Когато се изисква официално сертифициране, следва да се гарантира, че:

- а) съществува връзка между сертификата и пратката;
- б) информацията, която се съдържа в сертификата е точна и вярна.

3. Когато се използва един модел на сертификат, той обединява, при необходимост, изискванията към официалното сертифициране на фуражите и храните, и другите изисквания за официално сертифициране.

Член 31

Регистриране/одобрение на предприятията за фуражи и храни

1. а) Компетентните органи на власт създават процедури, които следва да се изпълняват от стопанските субекти в областта на фуражите и храните, които кандидатстват за регистрация на техните предприятия в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004, Директива 95/69/ЕО или на бъдещия регламент относно хигиената на фуражите;

б) Те съставят и актуализират списък на собствениците на предприятията за фуражи и храни, които са регистрирани. Когато такъв списък вече съществува за други цели, той също може да бъде използван по смисъла на настоящия регламент.

2. а) Компетентните органи на власт създават процедури, които следва да се изпълняват от стопанските субекти за фуражи и храни, които кандидатстват за регистрация на техните предприятия в съответствие с изискванията на Регламент (ЕО) № 852/2004, Регламент (ЕО) № 854/2004, Директива 95/69/ЕО или на бъдещия регламент относно хигиената на фуражите;

б) След получаването на заявление за одобряване от собственик на предприятие за фуражи или храни, компетентният орган на власт прави посещение на предприятието на място.

в) Той одобрява дейностите, за които предприятието кандидатства, само ако стопанският субект в областта на фуражи или храни е показал, че то съответства на изискванията на законодателството за фуражите и храните.

г) Компетентният орган може да даде условно одобрение, ако се вижда, че предприятието отговаря на всички изисквания за инфраструктура и оборудване. Той дава пълно одобрение, само ако стане ясно от нов официален контрол, извършен в рамките на три месеца от даването на условно одобрение, че предприятието отговаря на другите изисквания в тази област на законодателството за фуражите и храните. Ако е постигнат безспорен напредък, но предприятието все още не отговаря на всички упоменати изисквания, компетентният орган на власт може да удължи условното одобрение. Но условното одобрение не може да бъде за срок по-дълъг от шест месеца.

д) Компетентният орган подлага на преглед одобрението на предприятията, когато извършва официален контрол. Ако компетентният орган на власт открие сериозни недостатъци или му се е налагало да спира многократно производството в дадено предприятие, и стопанският субект в областта на фуражи или храни не е в състояние да предостави достатъчно гаранции относно производството в бъдеще, компетентният орган на власт инициира процедури за отнемане на одобрението на предприятието. Компетентният орган обаче може да спре одобрението на обекта, ако стопанският субект в областта на фуражите или храните е в състояние да гарантира, че ще реши проблема с недостатъците в разумен срок.

е) Държавите-членки поддържат актуализирани списъци на одобрените предприятия и ги предоставят на другите държави-членки и на обществеността по начин, определен в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

РАЗДЕЛ III

РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ

Член 32

Референтни лаборатории на Общността

1. Референтните лаборатории на Общността за фуражи и храни, посочени в приложение VII, отговарят за:

- а) предоставяне на националните референтни лаборатории на подробна информация за методите на анализ, включително и референтните методи;
- б) координиране на прилагането на методите, посочени в а), от националните референтни лаборатории, по-специално чрез организиране на сравнително изпитване и осигуряване на подходящи последващи действия след сравнителното изпитване в съответствие с приетите в областта на международното право протоколи, при наличието на такива;
- в) координиране в тяхната област на компетенция на практическите разпоредби, необходими за прилагането на новите аналитични методи и уведомяване на националните референтни лаборатории за постиженията в тази област;
- г) провеждане на начални и допълнителни курсове за обучение за персонала на националните референтни лаборатории и на експерти от развиващите се страни;
- д) предоставяне на научно-техническа помощ на Комисията, особено в областите, в които държавите-членки оспорват резултатите от анализите;
- е) сътрудничество с лабораториите, които отговарят за анализирането на фуражите и храните в трети страни.

2. Референтните лаборатории на Общността в сектора на опазване здравето на животните отговарят за:

- а) координиране на методите, използвани в държавите-членки за диагностика на заболяванията;
- б) активно подпомагане диагностиката на заболявания в огнищата на избухване в държавите-членки чрез получаване на изолирани патогенни за потвърждаване на диагнозите, характеризиране и изследване на эпизоотиите;
- в) улесняване началното или допълнителното обучение на експертите по лабораторна диагностика с оглед на хармонизацията на диагностичните техники в цялата Общност;
- г) сътрудничество в областта на методите за диагностика на заболяванията по животните в тяхната област на компетентност с компетентните лаборатории в трети страни, където тези заболявания преобладават;
- д) провеждане на начални и допълнителни курсове за обучение за персонала на националните референтни лаборатории и на експерти от развиващите се страни;

3. Член 12, параграфи 2 и 3 се прилагат за референтните лаборатории на Общността.

4. Референтните лаборатории на Общността отговарят на следните изисквания. Те трябва да:

а) разполагат с персонал с подходяща квалификация и подходящо обучение в областта на техниките за диагностика и анализ, приложими в тяхната област на компетентност;

б) притежават оборудването и продуктите, необходими за извършването на възложените им задачи;

в) имат подходяща административна инфраструктура;

г) гарантират, че персоналът им спазва поверителния характер на някои проблеми, резултати или информация;

д) имат достатъчно познания за международните стандарти и практики;

е) притежават, при необходимост, актуализиран списък на наличните референтни вещества и реагенти и актуализиран списък на производителите и доставчиците на такива вещества и реагенти;

ж) вземат предвид дейностите по изследване, провеждани на национално ниво и на нивото на Общността;

з) имат обучен персонал, който да е на разположение в спешни случаи в рамките на Общността.

5. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, в приложение VII могат да бъдат включени други референтни лаборатории на Общността, свързани с областите, посочени в член 1. В съответствие със същата процедура може да бъде актуализирано приложение VII.

6. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да бъдат предвидени допълнителни отговорности и задачи за референтните лаборатории на Общността.

7. Референтните лаборатории на Общността могат да получат финансова помощ от Общността в съответствие с член 28 от Решение 90/424/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно разходите във ветеринарната област ³⁷.

8. Референтните лаборатории на Общността могат да подлежат на контрол от страна на Общността с цел проверка на съответствието им на изискванията на настоящия регламент. Ако при контрола се установи, че лабораторията не съответства на изискванията или задачите, за които е създадена, могат да се вземат необходимите мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

³⁷ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 806/2003.

9. Параграфи 1 - 7 се прилагат без да се накърняват по-специфичните правила, и по-специално глава VI от Регламент (ЕО) № 999/2001 и член 14 от Директива 96/23/ЕО.

Член 33

Национални референтни лаборатории

1. Държавите-членки вземат мерки за определянето на една или няколко национални референтни лаборатории за всяка референтна лаборатория на Общността, посочена в член 32. Държава-членка може да определи лаборатория, разположена в друга държава-членка или членка на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕФТА), а една и съща лаборатория може да бъде национална референтна лаборатория за повече от една държава-членка.

2 Националните референтни лаборатории:

- а) сътрудничат на референтната лаборатория на Общността в своята област на компетентност;
- б) координират в своята област на компетентност дейността на официалните лаборатории, отговарящи за анализа на пробите в съответствие с изискванията на член 11;
- в) при необходимост организират сравнителни изпитвания между официалните национални лаборатории и осигуряват подходящи последващи действия след извършване на сравнителните изпитвания;
- г) осигуряват изпращането на компетентния орган на власт и официалните национални лаборатории на информацията, предоставяна от референтната лаборатория на Общността;
- д) предоставят научно-техническа помощ на компетентния орган на власт за изпълнението на координирани планове за контрол, приети в съответствие с изискванията на член 53;
- е) отговарят за осъществяването на други специфични задължения, предвидени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, без да накърняват съществуващите допълнителни национални задължения.

3. Член 12, параграфи 2 и 3 се прилагат за националните референтни лаборатории.

4. Държавите-членки съобщават наименованието и адреса на всяка национална референтна лаборатория на Комисията, съответната референтна лаборатория на Общността и на другите държави-членки.

5. Държавите-членки, които имат повече от една национална референтна лаборатория за една референтна лаборатория на Общността, трябва да гарантират, че тези лаборатории работят в тясно сътрудничество, за да могат да гарантират ефективна координация помежду си, с другите национални лаборатории и с референтната лаборатория на Общността.

6. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да бъдат предвидени допълнителни отговорности и задачи за националните референтни лаборатории.

7. Параграфи 1 - 5 се прилагат без да се накърняват по-специфичните правила, и по-специално глава VI от Регламент (ЕО) № 999/2001 и член 14 от Директива 96/23/ЕО.

ДЯЛ IV АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОЩ И СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА ФУРАЖИТЕ И ХРАНИТЕЛНИТЕ ПРОДУКТИ

Член 34

Общи принципи

1. Когато за резултата от официалния контрол върху фуражите и храните е необходимо да се предприемат действия в повече от една държава-членка, компетентните органи на власт във въпросните държави-членки си предоставят един на друг административна помощ.

2. Компетентните органи на власт предоставят административна помощ при поискване или инцидентно, когато това се изисква в процеса на проучването. Административната помощ може да включва, при необходимост, участие в контрол, провеждан на място от компетентния орган на власт на друга държава-членка.

3. Членове 35 до 40 не накърняват националните правила, приложими за издаването на документи, които са предмет на или са свързани със съдебни производства, или правилата, свързани със защитата на търговските интереси на физическите или юридическите лица.

Член 35

Органи за връзка

1. Всяка държава-членка определя един или няколко органи за връзка, в зависимост от случая, които служат за осъществяване на връзка с другите органи за връзка на държавите-членки. Ролята на органите за връзка е да подпомагат и координират комуникациите между компетентните органи на власт, и по-специално предаването и получаването на молби за помощ.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията и другите държави-членки за всички необходими подробности относно определените от тях органи за връзка и за всяка промяна, настъпила в тях.

3. Без да накърнява параграф 1 определянето на органите за връзка не изключва преките контакти, обмяна на информация или сътрудничеството между персонала на компетентните органи на власт от различните държави-членки.

4. Компетентните органи на власт, за които се прилага Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията за осигуряване на

правилно прилагане на законодателството във ветеринарната и зоотехническата области³⁸, се свързват при необходимост с органите на власт, действащи съгласно настоящия дял.

Член 36 **Заявена помощ**

1. При получаването на обоснована молба, компетентният орган на власт, на който е изпратена молбата, гарантира, че на компетентния орган на власт, отправил молбата, е осигурена цялата необходима информация и документи, които ще му дадат възможност да направи проверка на съответствието с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните в рамките на неговата юрисдикция. За целта компетентният орган на власт, на който е изпратена молбата, урежда провеждането на административни проучвания, необходими за получаването на тази информация и документи.

2. Информацията и документите, предоставени по параграф 1, се препращат без неоправдано забавяне. Могат да се изпращат оригинални документи или техни копия.

3. По споразумение между органа, отправил молбата, и органа, на който е изпратена молбата, по време на административните проучвания може да присъства персоналят, определен от органа, отправил молбата.

Такива проучвания винаги се извършват от персонал на органа, до който е изпратена молбата.

Персоналят на органа, отправил молбата, не може по собствена инициатива да упражнява правомощията за проучване, предоставени на длъжностните лица на органа, до който е изпратена молбата. Но той има достъп до същите помещения и документи като последните чрез своя посредник и с единствената цел да бъде проведено административното проучване.

4. Членовете на персонала на органа, отправил молбата, които се намират в друга държава-членка, в съответствие с параграф 3 по всяко време са в готовност до покажат писменото пълномощно, с което се определя тяхната самоличност и служебното им качество.

Член 37 **Незаявена помощ**

1. Когато компетентен орган разбере за несъответствие и ако това несъответствие може да има последствия за друга държава-членка или държави-членки, той предава тази информация на другата държава-членка или другите държави-членки без предварителна заявление и неоправдано забавяне.

2. Държавите-членки, които получат такава информация, проучват въпроса и уведомяват държавата-членка, изпратила информацията, за резултатите от проучването и, при необходимост, за взетите мерки.

³⁸ ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

Член 38

Помощ в случай на несъответствие

1. Ако по време на официален контрол, извършен в мястото на местонахождение на стоките, или по време на транспортирането им, компетентният орган на власт на държавата-членка, която е страна по местонахождение, установи, че стоките не съответстват на изискванията на законодателството за фуражите и храните и поради това биха изложили на риск здравето на хората или животните или нарушават сериозно законодателството за фуражите и храните, той установява незабавно контакт с компетентния орган на власт на държавата-членка – експедитор.

2. Компетентният орган на държавата-членка - експедитор проучва въпроса, взима всички необходими мерки и уведомява компетентния орган на власт на държавата-членка, която е страна на местонахождение, за естеството на проучванията и извършения официален контрол, взетите решения и мотивите за тези решения.

3. Ако компетентният орган на власт на държавата-членка, която е страна по местонахождение, има основание да счита, че тези мерки са несъответстващи, компетентните органи на власт на двете държави-членки съвместно търсят начини и средства за коригиране на ситуацията, включващи, при необходимост, съвместна инспекция на място, направена в съответствие с изискванията на член 36, параграфи 3 и 4. Те уведомяват Комисията, когато не могат да постигнат съгласие за прилагане на подходящите мерки.

Член 39

Връзки с трети страни

1. Когато компетентен орган получи информация от трета страна, която сочи несъответствие и/или риск за здравето на хората или животните, той предава тази информация на компетентните органи на власт в другите държави-членки, ако счете, че те биха проявили интерес към нея или по тяхно искане. Той предава тази информация и на Комисията, когато тя е от значение на ниво Общността.

2. Когато третата страна е поела правен ангажимент за осигуряване на необходимата помощ за събиране на доказателства за неправомерния характер на сделките, които са или изглеждат в противоречие със съответните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните, информацията, получена в съответствие с настоящия регламент, може да бъде съобщена на тази трета страна със съгласието на компетентните органи на власт, предоставили информацията, в съответствие със законите, приложими за съобщаването на лични данни на трети страни.

Член 40

Координирана помощ и последващи действия на Комисията

1. Комисията координира незабавно мерките, предприети от държавите-членки, когато освен информацията, която е получила от държавите-членки или от други източници, е разбрала за съществуването на дейности, които са или изглеждат в противоречие със съответните изисквания на законодателството в областта на фуражите и храните и представляват специален интерес на ниво на Общността и по-специално, когато:

а) тези дейности се разпростират или биха могли да се разпростират в няколко държавите-членки;

б) изглежда, че подобни дейности се извършват в няколко държави-членки;

или

в) държавите-членки не са в състояние да се споразумеят за подходящите действия за решаване на въпроса с несъответствието;

2. Когато официалният контрол, извършен по местоназначение установи повторно несъответствие или други заплахи за хората, растенията или животните, произтичащи от фуражите и храните пряко или чрез заобикалящата ги околна среда, компетентният орган на власт на държавата-членка, която е страна по местоназначение, уведомява незабавно Комисията и компетентните органи на власт на другите държави-членки.

3. Комисията може:

а) съвместно с въпросните държави-членки, да изпрати инспекционен екип за извършване на официален контрол на място;

б) да изиска от компетентния орган на власт на държавата-членка - експедитор да засили официалния контрол в съответната област и да докладва за предприетите действия и взетите мерки.

4. Когато мерките, предвидени по параграфи 2 и 3, се вземат с цел преодоляване на повторно несъответствие на предприятие за фуражи или храни, компетентният орган на власт налага на въпросното предприятие да заплати всички разноски, свързани с прилагането на такива мерки.

ДЯЛ V ПЛАНОВЕ ЗА КОНТРОЛ

Член 41

Многогодишни национални планове за контрол

За да гарантира ефективно прилагане на член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002, както и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и на член 45 от настоящия регламент, всяка държава-членка изготвя единен многогодишен национален план за контрол.

Член 42

Принципи за изготвяне на многогодишни национални планове за контрол

1. Държавите-членки:

а) изпълняват плана, посочен в член 41, в срок до 1 януари 2007 г., когато изпълняват плана за първи път;

и

б) редовно го актуализират с оглед на настъпилите промени;

и

в) предоставят на Комисията последния вариант на плана по нейно искане.

2. Всеки многогодишен национален план за контрол съдържа обща информация за структурата и организацията на системите за контрол върху фуражите и храните, и за контрол върху опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните в държавите-членки, и по-специално за:

а) стратегическите цели на плана и какво е отражението върху тях на приоритетите на контрола и разпределението на ресурсите;

б) категоризирането на риска на въпросните дейности;

в) определянето на компетентните органи на власт и техните задачи на централно, регионално и местно ниво и на ресурсите на тяхно разположение;

г) общата организация и управление на официалния контрол на национално, регионално и местно ниво, включително и на официалния контрол в отделните предприятия;

д) системите за контрол, приложими за различните сектори, и координацията между различните служби на компетентните органи на власт, отговарящи за официалния контрол в тези сектори;

е) при необходимост, делегирането на задачи на контролните органи;

ж) методите за осигуряване на съответствие с оперативните критерии в член 4, параграф 2;

з) обучението на персонала, който участва в извършването на официален контрол, посочен в член 6;

и) документните процедури, посочени в членове 8 и 9;

й) организирането и изпълнението на планове за действие в непредвидени случаи за извънредни ситуации, възникнали във връзка с болести, пренасяни от животните или чрез храната, случаи на замърсени фуражи и храни и други рискове, застрашаващи здравето на хората;

к) организирането на сътрудничество и взаимопомощ.

3. Многогодишните национални планове за контрол могат да бъдат коригирани по време на изпълнението им. Могат да се внасят изменения предвид на или за да се вземат предвид следните фактори:

- а) ново законодателство;
- б) появата на нови заболявания или други рискове за здравето;
- в) значителни промени в структурата, управлението или дейността на компетентните национални органи;
- г) резултатите от официалния контрол извършен от държавите-членки;
- д) резултатите от контрола на Общността, извършван в съответствие с изискванията на член 45;
- е) всяко изменение на насоките, посочени в член 43;
- ж) научни констатации;
- з) резултатите от одитите, извършвани от трета страна в държава-членка.

Член 43

Насоки за многогодишните национални планове за контрол

1. Многогодишните национални планове за контрол, посочени в член 41, вземат предвид насоките, изготвяни от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2. Насоките по-специално:

- а) съдействат за последователния, всеобхватен и интегриран подход към официалния контрол върху фуражите и храните, опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните и обхващат всички сектори и всички етапи на веригата на фуражите и храните, включително техния внос и въвеждане;
- б) идентифицират приоритетите и критериите, базирани на риска с цел категоризирането в зависимост от риска на засегнатите дейности и най-ефективните процедури за контрол;
- в) идентифицират другите приоритети и най-ефективните процедури за контрол;
- г) идентифицират етапите на производство, преработка и разпределение на фуражите и храните, включително и използването на фуражите, което осигурява възможно най-надеждна и показателна информация за съответствието им със законодателството за фуражите и храните;
- д) насърчават усвояването на най-добрите практики на всички нива на системата за контрол;
- е) насърчават разработването на ефективен контрол върху системите за проследяване;
- ж) предоставят съвети относно разработването на системи за отчитане на изпълнението на работата и резултатите от контролните действия;

з) отразяват стандартите и препоръките на международните органи в тази област относно организирането и дейността на официалните служби;

и) определят критериите за провеждането на одитите, посочени в член 4, параграф 6;

й) определят структурата на годишните доклади, изисквани по член 44, и информацията, която следва да съдържат;

к) определят главните показатели за изпълнението, които следва да се прилагат при оценката на многогодишните национални планове за контрол.

2. При необходимост, насоките се преработват с оглед на анализа на годишните доклади, които държавите-членки представят в съответствие с изискванията на член 44, или контрола на Общността, извършван в съответствие с член 45.

Член 44

Годишни доклади

1. Една година след въвеждането на многогодишните национални планове за контрол, и всяка следваща година, държавите-членки представят на Комисията доклад със следното съдържание:

а) всички изменения, направени в многогодишните национални планове за контрол, за да се вземат предвид факторите, посочени в член 42, параграф 3;

б) резултатите от контрола и одитите, извършени през предходната година в съответствие със съдържанието на многогодишния национален план за контрол;

в) типа и броя на установените случаи на несъответствие;

г) действията, гарантиращи ефективното изпълнение на многогодишните национални планове за контрол, включващи действията с принудителен характер и резултатите от тях.

2. За да се подпомогне последователното представяне на доклада и по-специално на резултатите от официалния контрол, информацията, посочена в параграф 1, следва да отчита насоките, изготвени от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2.

3. Държавите-членки приключват докладите си и ги предоставят на Комисията в срок от шест месеца след края на годината, за която се отнася докладът.

4. Като има предвид докладите, посочени в параграф 1, резултатите от контрола на Общността, извършен в съответствие с изискванията на член 45, и всяка друга важна информация, Комисията изготвя годишен доклад за общото състояние на официалния контрол в държавите-членки. Този доклад, при необходимост, може да съдържа препоръки за:

а) възможните подобрения на системите за официален контрол и одит в държавите-членки, включващи техният обхват, управление и изпълнение;

б) специфични контролни действия върху секторите и дейностите, независимо от това дали те са обхванати от многогодишните национални планове за контрол;

в) координираните планове, създадени за разрешаването на въпросите от специален интерес.

5. Многогодишните национални планове за контрол и свързаните с тях насоки при необходимост се преработват на основата на заключенията и препоръките, които се съдържат в доклада на Комисията.

6. Комисията представя доклада си на Европейския парламент и на Съвета и запознава обществеността с неговото съдържание.

ДЯЛ VI ДЕЙНОСТИ НА ОБЩНОСТТА

ГЛАВА I КОНТРОЛ, ИЗВЪРШВАН ОТ ОБЩНОСТТА

Член 45

Контрол, извършван от Общността в държавите-членки

1. Експертите на Комисията извършват общи и специални одити в държавите-членки. Комисията може да назначи експерти от държавите-членки, които да подпомагат нейните собствени експерти. Общите и специалните одити се организират съвместно с компетентните органи на власт на държавите-членки. Одитите се провеждат редовно. Основната им цел е да се провери дали се извършва цялостен официален контрол, в държавите-членки, в съответствие с многогодишните национални планове за контрол, посочени в член 41, и в съответствие със законодателство на Общността. За целта и за полесното постигане на ефективност и ефикасност на одитите, Комисията може преди да такива одити да изиска от държавите-членки да ѝ представят възможно най-бързо актуализирани копия на националните планове за контрол.

2. Общите одити могат да бъдат допълнени със специални одити и инспекции в една или няколко конкретни области. Специалните одити и инспекциите служат по-специално за:

а) да се верифицира изпълнението на многогодишния национален план за контрол, прилагането на законодателството в областта на фуражите и храните и законодателството за опазване здравето на животните, хуманното отношение към животните и могат да включват, в зависимост от случая, инспекции на място на официални служби и на съоръжения, свързани с одитирания сектор;

б) да се верифицира функционирането и организацията на компетентните органи на власт;

в) да се проучват важни или повтарящи се проблеми в държавите-членки;

г) да се проучват извънредни ситуации, появяващи се проблеми или нови развития в държавите-членки.

3. Комисията докладва за констатациите относно всеки извършен контрол. Нейният доклад, в зависимост от случая, съдържа препоръки към държавите-членки за подобряване на съответствието на изискванията на законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните. Комисията осигурява достъп на обществеността до своя доклад.

Когато става въпрос за доклади относно контрола, извършван в държава-членка, Комисията предоставя на съответния контролен орган проект на доклада, за да направи по него бележки, взема предвид тези бележки при изготвянето на окончателния доклад и публикува бележките на компетентния орган на власт заедно с окончателния доклад.

4. Комисията изготвя годишна програма за контрол, информира държавите-членки предварително за нея и отчита резултатите от нея. Комисията може да измени програмата, за да вземе предвид настъпилите промени в областта на безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните, хуманното отношение към животните и опазване здравето на растенията.

5. Държавите-членки:

а) предприемат подходящи последващи действия, като вземат предвид препоръките в резултат на контрола, извършен от Общността;

б) предоставят необходимата помощ и всички документи както и друга техническа помощ, поискана от експертите на Комисията, за да им дадат възможност да извършат контрола ефикасно и ефективно.

в) осигуряват за експертите на Комисията достъп до всички помещения или части от помещения и до информацията, включително и до изчислителните системи, които се отнасят до изпълнението на техните задължения.

6. Подробните правила за контрола на Общността в държавите-членки могат да се изготвят или изменят в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Член 46

Контрол, извършван от Общността в трети страни

1. Експертите на Комисията могат да извършват официален контрол в трети страни, за да проверят, въз основа на информацията, посочена в член 47, параграф 1, спазването или придържането на законодателството и системите на трета страна към изискванията на законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и законодателството на Общността относно опазване здравето на животните. Комисията може да назначи експерти от държавите-членки, които да подпомагат нейните собствени експерти. В такива случаи официалният контрол отчита по-специално:

а) законодателството на третата страна;

б) организирането на компетентните органи на власт на третата страна, техните правомощия и независимост, надзора, упражняван върху тях, и пълномощията им за ефективно прилагане на приложимото законодателство;

- в) обучението на персонала за извършване на официален контрол;
 - г) ресурсите, включително и диагностичната апаратура, на разположение на компетентните органи на власт;
 - д) съществуването и използването на документиран контролни процедури и системи за контрол, базирани на приоритетите;
 - е) при необходимост, ситуацията във връзка с опазване здравето на животните, зоонозите и здравето на растенията и процедурите за уведомяване на Комисията и съответните международни органи за огнища на заболявания по животните и растенията;
 - ж) обхвата и действието на официалния контрол върху вноса на животни, растения и техните продукти;
- з) гаранциите, които третата страна може да даде по отношение на спазването или придържането към изискванията на Общността.
2. За по-лесно постигане на ефикасност и ефективност на контрола в трета страна Комисията може преди да извърши такъв контрол да изиска от заинтересованата трета страна да предостави информацията, посочена в член 47, параграф 1, и при необходимост записите за изпълнението на такъв контрол.
3. Честотата на извършване на контрол на Общността в трети страни се определя въз основа на:
- а) оценката на риска за продуктите, изнасяни за Общността;
 - б) разпоредбите на законодателството на Общността;
 - в) обема и естеството на вноса от въпросната страна;
 - г) резултатите от контрола, който е бил извършен от службите на Общността или други инспекционни органи;
 - д) резултатите от контрола върху вноса и всеки друг контрол, извършен от компетентните органи на власт на държавите-членки;
 - е) информацията, получавана от Европейския орган за безопасност на храните или други подобни органи;
 - ж) информацията, получавана от признати международни органи като например Световната здравна организация (СЗО), Комисията на Кодекс Алиментариус и Международното бюро по епизоотиите (МБЕ) или от други източници;
 - з) доказателствата за възникващи заболявания или други обстоятелства, които биха могли да доведат до опасности за здравето чрез вноса от трета страна на живи животни, живи растения или фуражи или храни;

и) необходимостта да се правят проучвания или да се реагира на критични ситуации в отделна трета страна.

Решението за критериите за определяне на риска за целите на оценката на риска, посочена в буква а), се взема в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

4. Процедурата и подробните правила за извършване на контрол в трети страни могат да бъдат определени или изменени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Те включват по-специално процедури и подробни правила за:

а) извършване на контрол в трети страни въз основа на двустранни споразумения;

б) извършване на контрол в други трети страни.

В съответствие със същата процедура таксите за контрола, упоменат по-горе, могат да бъдат определени на реципрочна основа.

5. Ако по време на упражняване на контрол на Общността се установи сериозен риск за здравето на хората или животните, Комисията незабавно предприема всички необходими извънредни мерки в съответствие с изискванията на член 53 от Регламент (ЕО) № 178/2002 или разпоредбите за защита на законодателството на Общността в тази област.

6. Комисията докладва за констатациите относно всеки извършен контрол на Общността. Нейният доклад, в зависимост от случая, съдържа препоръки. Комисията осигурява достъп на обществеността до своите доклади.

7. Комисията предоставя на държавите-членки предварително програмата си за контрол в трети страни и докладва за резултатите. Тя може да измени програмата, за да вземе предвид последните развития в областта на безопасността на фуражите и храните, опазване здравето на животните и растенията.

ГЛАВА II УСЛОВИЯ ЗА ВНОС

Член 47

Общи условия за вноса

1. Комисията отговаря за искането към трети страни, които възнамеряват да изнасят стоки за Общността, да предоставят следната точна и актуализирана информация за общата организация и управление на системите за санитарен контрол:

а) санитарните или фитосанитарните разпоредби, приети или предложени на нейна територия;

б) контролните и инспекционните процедури, производство и карантинен режим, допустими отклонения за пестицидите и процедурите за одобряване на хранителните добавки, действащи на нейна територия;

в) процедурите за оценка на риска, взетите предвид фактори както и определянето на подходящото ниво на санитарна и фитосанитарна защита;

г) при необходимост, последващите действия по отношение на препоръките, направени в съответствие с контрола, посочен в член 46.

2. Информацията, посочена в параграф 1, съответства на естеството на стоките и може да бъде съобразена със конкретната ситуация и структурата на третата страна и естеството на продуктите, изнасяни за Общността. Тя трябва да обхваща най-малкото стоките, предназначени за износ за Общността.

3. Информацията, посочена в параграфи 1 и 2, може също да е свързана с:

а) резултатите от извършения национален контрол върху стоките, предназначени за износ за Общността;

б) важни промени, които са направени в структурата и функциите на съответната система за контрол, по-специално с цел спазване на изискванията и препоръките на Общността.

4. Когато трета страна не предостави тази информация или когато информацията е неточна, могат да бъдат определени специални условия за вноса в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, в зависимост от конкретния случай и за кратък срок след консултации с въпросната трета страна.

5. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2, се изготвят насоките, които определят как ще се изготвя и представя на Комисията информацията, посочена в параграфи 1, 2 и 3, както и временните мерки, по силата на които на третите страни се предоставя време, за да подготвят тази информация.

Член 48

Специални условия за вноса

1. Доколкото в правото на Общността и по-специално с Регламент (ЕО) № 854/2004 не са предвидени условията и подробните процедури, които следва да се съблюдават при вноса на стоки от трети страни или от техния район, те се определят, при необходимост, в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

2. Условията и подробните процедури, посочени в параграф 1, могат да включват:

а) създаването на списък на третите страни, от които е разрешен вносът на специфични продукти на една от териториите, посочени в приложение I;

б) създаването на модели на сертификатите, придружаващи пратките;

в) специалните условия за вноса в зависимост от типа на продукта или животното и възможните рискове, свързани с тях.

3. Трети страни фигурират в списъците, посочени в параграф 2, буква а), само ако техните компетентни органи на власт предоставят достатъчни гаранции за спазването или

придържането към законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните.

4. При изготвянето или актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание следните критерии:

а) законодателството на третата страна в съответната област;

б) структурата и организацията на компетентния орган на власт на третата страна и нейните контролни служби, както и правомощията, които има/имат и гаранциите, които могат да бъдат предоставени относно прилагането на съответното законодателство;

в) съществуването на съответстващ официален контрол;

г) регулярността и скоростта на предоставяне на информация от третата страна за съществуването на опасности във фуражите и храните и в живите животни;

д) гаранциите, дадени от третата страна, че:

(i) условията, приложени към предприятията, от които фуражи и храни могат да се внасят в Общността, съответстват или са равностойни на изискванията на законодателство на Общността в областта на фуражите и храните;

(ii) е изготвен и се поддържа актуализиран списък на тези предприятия;

(iii) списъкът на предприятията и актуализираните му варианти се съобщават незабавно на Комисията;

(iv) предприятията са подложени на редовен и ефективен контрол от компетентния орган на власт на третата страна.

5. При приемането на специалните условия за вноса, посочени в параграф 2, в), се взема предвид информацията, предоставена от заинтересованите трети страни, и, при необходимост, резултатите от контрола на Общността, извършван в тези трети страни. Специални условия за вноса могат да се установят за един единствен продукт или за група продукти. Те могат да се прилагат за една отделна трета страна, за райони в трета страна или за група трети страни.

Член 49

Еквивалентност

1. Съгласно прилагането на спогодба за еквивалентност или след извършване на одит с удовлетворителни резултати може да се вземе решение в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, с което се признава, че мерките, които се прилагат от трети страни или техни райони в конкретни области, предлагат гаранции, еквивалентни на тези, прилагани в Общността, ако третата страна предостави обективно доказателство за това.

2. Решението, посочено в параграф 1, определя условията, регламентиращи вноса от упоменатата трета страна или район в нея.

Условията могат да включват:

- а) естеството и съдържанието на сертификатите, които трябва да придружават продуктите;
- б) специфичните изисквания за внос в Общността;
- в) при необходимост, процедурите за изготвяне и изменение на списъците с районите или предприятията, от които вносът е разрешен.

3. Решението, посочено в параграф 1, се отменя в съответствие със същата процедура и без отлагане, когато някое от условията за признаване на равностойност, установено при вземане на решението, вече не се изпълнява.

Член 50

Подкрепа за развиващите се страни

1. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да се вземат следните мерки и да се прилагат толкова дълго, колкото е необходимо, за да се покаже убедително, че развиващите се страни могат да спазват разпоредбите на настоящия регламент:

- а) поэтапно въвеждане на изискванията, посочени в членове 47 и 48, за продуктите, изнасяни за Общността. Напредъкът в изпълнението на тези изисквания се оценява и взема предвид при определянето на необходимостта от конкретни пълни или частични изключения с ограничен срок от изискванията. Поетапното въвеждане също взема предвид напредъка в изграждането на институционалния капацитет, посочен в параграф 2.
- б) помощ за предоставянето на информацията, посочена в член 47, при необходимост от експерти на Общността;
- в) подпомагане на съвместни проекти между развиващите се страни и държавите-членки;
- г) разработване на насоки за оказване помощ на развиващите се страни при организирането на официален контрол върху продукти, изнасяни за Общността;
- д) изпращане на експерти на Общността в развиващите се страни за оказване на помощ при организирането на официален контрол;
- е) участие на персонала по контрол от развиващите се страни в курсовете за обучение, посочени в глава 51.

2. В контекста на политиката на Общността за развитие на сътрудничеството Комисията насърчава подкрепата за развиващите се страни по отношение на общата безопасност на фуражите и храните и съответствието им на конкретните стандарти за фуражи и храни, за да изградят институционалния капацитет, който им е необходим, за да могат да отговорят на изискванията, посочени в членове 5, 12, 47 и 48.

ГЛАВА III ОБУЧЕНИЕ НА ПЕРСОНАЛА ПО КОНТРОЛА

Член 51

Обучение на персонала по контрола

1. Комисията може да организира курсове за обучение на персонала на компетентните органи на власт на държавите-членки, които отговарят за упражняването на официалния контрол, посочен в настоящия регламент. Курсовете за обучение служат за разработване на хармонизиран подход към официалния контрол в държавите-членки. Те могат по-специално да включват обучение относно:

а) законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) методите и техниките за контрол, като например одитирането на системите, които стопанските субекти създават, за да се съобразят с изискванията на законодателството за фуражите и храните и на правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

в) контролът, който следва да се упражнява върху стоките, внасяни в Общността;

г) методи и техники за производство, преработка и маркетинг на фуражите и храните.

2. В курсовете за обучение, посочени в параграф 1, могат да участват представители на трети страни, по-специално от развиващи се страни.

3. В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3, могат да се определят подробни правила за организирането на курсове за обучение.

ГЛАВА IV ДРУГИ ДЕЙНОСТИ НА ОБЩНОСТТА

Член 52

Контрол от трети страни в държавите-членки

1. Експертите на Комисията могат по искане на и съвместно с компетентните органи на власт на държавите-членки да оказват помощ на държавите-членки по време на контрола, упражняван от трети страни.

2. В тези случаи държавите-членки, на чиято територия трябва да се упражнява контрол от трета страна, информират Комисията за планирането, обхвата, документите и всяка друга относима информация, която дава възможност на Комисията да участва ефективно в контрола.

3. Помощта, предоставяна от Комисията, служи по-специално за:

а) разясняване на законодателството на Общността в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) осигуряване на информация и данни на ниво на Общността, които могат да бъдат полезни за контрола, извършван от трета страна;

в) осигуряване на еднакво упражняване на контрол от трети страни.

Член 53

Координирани планове за контрол

Комисията може да препоръча изпълнението на координирани планове в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 2. Тези планове:

а) се организират годишно в съответствие с приета програма;

и

б) при необходимост, инцидентно, по-специално с оглед на определянето на преобладаващите опасности във фуражите, храните или животните.

ДЯЛ VII

МЕРКИ ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

ГЛАВА I

НАЦИОНАЛНИ МЕРКИ ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ

Член 54

Действие в случай на несъответствие

1. Когато компетентният орган на власт открие несъответствие, той предприема действие, за да гарантира, че стопанският субект ще вземе мерки за коригиране на ситуацията. Когато решава какво действие да предприеме, компетентният орган на власт взема предвид естеството на несъответствието и данните за несъответствията от миналото на стопанския субект.

2. Действието включва, при необходимост, следните мерки:

а) налагането на санитарни процедури или друго действие, считано за необходимо, за да се осигури безопасността на фуражите или храните или съответствието им с изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) ограничаване или забрана за предлагане на пазара, за внос или износ на фуражи, храни или животни;

в) наблюдение и, при необходимост, издаване на нареждане за бракуване, изтегляне и/или унищожаване на фуражите или храните;

г) даването на разрешение за използване на фуражите и храните за цели, различни от първоначалното им предназначение;

д) спиране на дейността или затваряне на цялата фирма или част от нея за необходимия срок;

е) временно прекратяване или отмяна на одобряването на предприятието;

ж) мерките, посочени в член 19, относно пратките от трети страни;

з) всяка друга мярка, считана за подходяща от компетентния орган на власт.

3. Компетентният орган предоставя на въпросния стопански субект или негов представител:

а) писмено уведомление за решението си относно действието, което трябва да се предприеме в съответствие с параграф 1, заедно с мотивите за решението;

и

б) информация за правото на обжалване на такива решения както и за приложимата процедура и сроковете.

4. При необходимост, компетентният орган на власт информира също и компетентния орган на власт на държавата-членка - експедитор за своето решение.

5. Всички разходи, направени съгласно настоящия член, се поемат от стопанския субект, отговорен за фуражите и храните.

Член 55 **Санкции**

1. Държавите-членки определят правилата за санкциите, налагани при нарушаване на изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните и други разпоредби на Общността, свързани с опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на изпълнението им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, съответни на нарушението и разубеждаващи.

2. Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за разпоредбите, приложими за нарушенията на законодателството в областта на фуражите и храните, и последващите техни изменения.

ГЛАВА II **МЕРКИ НА ОБЩНОСТТА ЗА ПРИНУДИТЕЛНО ИЗПЪЛНЕНИЕ**

Член 56 **Защитни мерки**

1. В съответствие с процедурите, предвидени в член 53 от Регламент (ЕО) № 178/2002, мерки се предприемат, ако:

а) Комисията притежава доказателства за сериозен пропуск в системите за контрол на държава-членка;

и

б) този пропуск може да застрашава в широк мащаб здравето на хората, здравето на животните или хуманното отношение към животните пряко или чрез заобикалящата ги околна среда.

2. Тези мерки се приемат само, след като:

а) контролът, извършен от Общността, покаже и отчете несъответствие със законодателството на Общността;

и

б) въпросната държава-членка не е успяла да коригира ситуацията при поискване и в срок, определен от Комисията.

ДЯЛ VIII ПРИВЕЖДАНЕ В СЪОТВЕТСТВИЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТО НА ОБЩНОСТТА

Член 57 Изменение на Директива 96/23/ЕО

Директива 96/23/ЕО се изменя както следва:

1. член 14, параграф 2 се заменя със следното:

„2 Референтните лаборатории на Общността са посочените в съответната част на приложение VII към Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните*.

* ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

2. В член 30, частта от параграф 1, която започва с „Когато такива допълнителни проверки показват ...” и завършва с „... или да го използва за други цели, разрешени от законодателството на Общността, без обезщетение или компенсация” се заменя със следното:

„Когато проверките показват наличие на неразрешени вещества или продукти или когато са надвишени максимално допустимите стойности, се прилагат разпоредбите на членове 19 - 22 от Регламент (ЕО) № 882/2004.”

3. Приложение V се заличава.

Член 58
Изменение на Директива 97/78/ЕО

Директива 97/78/ЕО се изменя както следва:

1. Член 1 се заменя със следното:

„Ветеринарните проверки върху продуктите от трети страни, въведени на една от териториите, изброени в приложение I, се извършват от държавите-членки в съответствие с изискванията на настоящата директива и Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните*.

* ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.”

2. Член 2, параграф 2, буква а) се заменя със следното:

„а) „продукти” са продуктите от животински произход, посочени в Директиви 89/662/ЕИО и 90/425/ ЕИО, в Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г., който определя здравните правила за животинските странични продукти, които не са предназначени за човешка консумация*, в Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002г., която определя правилата за опазване здравето на животните в областта на производството, преработката, разпределението и въвеждането на продукти от животински произход, предназначени за човешка консумация** и в Регламент (ЕО) № 854/2004г. на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г., който определя специфичните правила за организирането на официалния контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация***; включват се също и растителните продукти, посочени в член 19.

* ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 808/2003 на Комисията (ОВ L 117, 13.5.2003 г., стр. 1).

** ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11.

*** ОВ L 139, 30.4.2004 г.

3. В член 7, параграф 3 „инспекционните такси, посочени в Директива 85/73/ЕИО на Съвета от 29 януари 1985г. относно финансирането на ветеринарните инспекции и контрол в полето на действие на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 90/675/ЕИО и 91/496/ ЕИО (изменени и консолидирани)” се заменя със следното:

„ инспекционните такси, посочени в Регламент (ЕО) № 882/2004”.

4. В член 10, параграф 1, буква б) се заличава следната фраза: „или, когато става въпрос за предприятия, одобрени в съответствие с изискванията на Решение 95/408/ЕО на Съвета от

22 юни 1995 г. относно условията за съставяне за временен срок на временни списъци на предприятия от трети страни, от които на държавите-членки е разрешено да внасят някои продукти от животински произход, рибни продукти или живи двучерупчести мекотели от предприятие, което е преминало през инспекция на Общността или през национална инспекция .”

5. Член 12, параграф 9 се заличава.

6. Член 15, параграф 5 се заличава.

7. В член 16 се вмъква следният параграф:

„4 Подробните правила за въвеждането на продукти от животински произход, които се доставят на екипажа и пътниците на международните транспортни средства и за продуктите от животински произход, които са поръчани отдалече (например по пощата, по телефона или чрез Интернет) и са доставени на клиента, се определят в съответствие с изискванията на член 25 от Регламент (ЕО) № 882/2004.”

8. Член 21 се заличава.

9. Член 23 се заличава.

10. В член 24, параграф 1, второто тире, изразът „в съответствие с изискванията на член 17, параграф 2, букви а) и б)” се заменя с изрази „в съответствие с изискванията на член 17.”

Член 59

Изменение на Директива 2000/29/ЕО

В Директива 2000/29/ЕО се вмъква следният член:

„Член 27а

По смисъла на настоящата Директива и без да накърнява член 21 от нея, при необходимост се прилагат членове 41 до 46 от Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно официалния контрол, извършван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните ⁴⁴.

Член 60

Изменение на Регламент (ЕО) № 854/2004

Регламент (ЕО) № 854/2004 се изменя както следва:

1. В член 1, се добавя следният параграф:

„1а. Настоящият регламент се прилага в допълнение на Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004г. относно официалния контрол,

⁴⁴ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

извършван с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството за фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните⁴⁵.

2. В член 2:

а) в параграф 1, букви а), б), г) и д) се заличават;

и

б) към параграф 2 се добавя следната буква:

„б) а) Регламент (ЕО) № 882/2004.”

3. В член 3:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Компетентните органи на власт одобряват предприятията, когато и по начина, определен в член 31, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 882/2004”;

и

б) параграфи 4, букви а) и б) и параграф 6 се заличават.

4. Член 9 се заличава.

5. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

За осигуряване на еднакво прилагане на принципите и условията, предвидени по член 11 от Регламент (ЕО) № 178/2002 и раздел VI, глава II от Регламент (ЕО) № 882/2004, се прилагат процедурите, предвидени с настоящата глава.”

6. В член 11:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Трета страна се вписва в такива списъци, само ако е извършен контрол на Общността в упоменатата страна и той показва, че компетентният орган на власт предоставя необходимите гаранции, определени в член 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Но трета страна може да е вписана в такива списъци без в нея да е извършен контрол на Общността, ако:

а) рискът, определен в съответствие с член 46, параграф 3, а) от Регламент (ЕО) № 882/2004 не го изисква;

⁴⁵ ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1.

и

б) е определено, когато е взето решението за включване на дадена трета страна в списък в съответствие с параграф 1, че друга информация показва, че компетентният орган на власт предоставя достатъчни гаранции.”

б) в параграф 4, въведението се заменя със следното:

„При изготвянето или актуализирането на списъците по-специално се вземат под внимание критериите, изброени в членове 46 и 48, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 882/2004. Вземат се също под внимание и:”;

и

в) букви б) - з) в параграф 4 се заличават.

7. член 14, параграф 2, буква б) се заменя със следното:

„б) специалните условия за вноса, създадени в съответствие с изискванията на член 48 от Регламент (ЕО) № 882/2004.”

8. В член 18 се заличават параграфи от 17 до 20.

Член 61

Отменяне на актове на Общността

1. Директиви 70/373/ЕИО, 85/591/ЕИО, 89/397/ЕИО, 93/99/ЕИО и 95/53/ЕО и Решения 93/383/ЕИО, 98/728/ЕО и 1999/313/ЕО се отменят, считано от 1 януари 2006г. Директива 85/73/ЕИО се отменя, считано от 1 януари 2008 г.

2. Но правилата за прилагането им, приети въз основа на тези актове, по-специално на тези, посочени в приложение VIII, остават в сила доколкото не противоречат на настоящия регламент до приемането на необходимите разпоредби на основата на настоящия регламент.

3. Направените позовавания на отменените актове се считат за позовавания на настоящия регламент.

ДЯЛ IX

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 62

Процедура на Комитета

1. Комисията се подпомага от Постоянния комитет по въпросите на хранителната верига и опазване здравето на животните, създаден с член 58 от Регламент (ЕО) № 178/2002, или, когато се занимава с въпроси, свързани предимно със здравето на растенията, от

Постоянния комитет по въпросите на опазване здравето на растенията, създаден с Решение 76/894/ЕИО на Съвета ⁴⁶.

2. Когато е направено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

3. Когато е направено позоваване на настоящия параграф, се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
Срокът, предвиден с член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, е три месеца.

4. Комитетът приема свой процедурен правилник.

Член 63

Мерки за приложение и преходни мерки

1. Мерките за приложение и преходните мерки, необходими за осигуряване на еднаквото прилагане на настоящия регламент, могат да бъдат предвидени в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3. Това се отнася по-специално за:

а) делегирането на контролни задачи на контролните органи, посочени в член 5, когато упоменатите контролни органи вече са работели преди да влезе в сила настоящият регламент;

б) всяка промяна на стандартите, посочени в член 12, параграф 2;

в) несъответствието, посочено в член 28, което поражда разноси, произтичащи от извършването на допълнителен официален контрол;

г) разноските, направени в съответствие с член 54;

д) правилата за микробиологичен, физичен и/или химичен анализ по време на официален контрол, особено в случай на съмнение за опасност и включително при надзор за безопасност на продуктите, внесени от трети страни;

е) определянето на фуражите, които следва да се считат за фуражи от животински произход по смисъла на настоящия регламент.

2. За да се вземе предвид спецификата на Регламенти (ЕИО) № 2092/91, (ЕИО) № 2081/92 и (ЕИО) № 2082/92, могат да се предвидят необходимите дерогации от и коригиране на правилата, предвидени с настоящия регламент, чрез приемането на специфични мерки в съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3.

Член 64

Изменения на приложенията и позовавания на европейските стандарти

В съответствие с процедурата, посочена в член 62, параграф 3:

⁴⁶ ОВ L 340, 9.12.1976 г., стр. 25.

1. Приложенията към настоящия регламент могат да бъдат актуализирани, с изключение на приложение I, приложение IV и приложение V, без да накърняват член 27, параграф 3, по-специално, за да вземат предвид административните промени и научния и/или техническия прогрес;

2. Позоваванията на европейските стандарти, направени в настоящия регламент, могат да бъдат актуализирани в случай, че Европейският комитет по стандартизация (CEN) внесе изменения в тези позовавания.

Член 65

Доклад до Европейския парламент и Съвета

1. Комисията представя до 20 май 2007 г. доклад до Европейския парламент и до Съвета.

2. Докладът прави по-специално преглед на опита, натрупан в резултат на приложението на настоящия регламент, и разглежда по-специално следните въпроси:

а) повторна оценка на обхвата, по отношение на опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните;

б) осигуряване на участието и на други сектори във финансирането на официалния контрол чрез разширяване на списъка с дейностите, посочени в приложение IV, раздел А и приложение V, раздел А, като взема предвид по-специално въздействието на законодателството на Общността в областта на хигиената на фуражите и храните след приемането му;

в) определяне на актуализираните минимални стандарти за таксите, посочени в приложение IV, раздел Б и приложение V, раздел Б, като взема предвид по-специално рисковите фактори.

3 Комисията, в зависимост от случая, включва към доклада необходимите предложения.

Член 66

Финансова помощ от Общността

1. Разпределение на разходите, необходими за:

а) пътните разходи и разходите за живот, направени от експертите на държавите-членки в резултат на назначаването им от Комисията да помагат на нейните експерти, които са предвидени в член 45, параграф 1 и член 46, параграф 1;

б) обучението на персонала по контрола, предвиден в член 51;

в) финансирането на други мерки, необходими за осигуряване на приложението на настоящия регламент, се разрешава всяка година в рамките на бюджетната процедура.

2. Мерките, посочени в параграф 1, в), включват по-специално организирането на конференции, създаването на бази данни, публикуването на информация, организирането

на изследвания и организирането на заседания за подготовка на сесиите на Постоянния комитет по въпросите на хранителната верига и опазване здравето на животните.

3. В границите на човешките и финансовите ресурси, с които разполага Комисията, може да бъде предоставена техническа и финансова подкрепа от Общността за организиране на дейностите, посочени в член 50.

ДЯЛ X ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 67 **Влизане в сила**

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2006 г.

Членове 27 и 28 обаче се прилагат от 1 януари 2007г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 29 април 2004 година.

За Европейския парламент:
Председател
P.COX

За Съвета:
Председател
M.McDOWELL

ПРИЛОЖЕНИЕ I
ТЕРИТОРИИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 15

1. Територията на Кралство Белгия
2. Територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия
3. Територията на Федерална република Германия
4. Територията на Кралство Испания с изключение на Сеута и Мелиля
5. Територията на Гръцката република
6. Територията на Френската република
7. Територията на Ирландия
8. Територията на Италианската република
9. Територията на Великото херцогство на Люксембург
10. Територията на Кралство Нидерландия в Европа
11. Територията на Португалската република
12. Територията на Обединено кралство и Северна Ирландия
13. Територията на Република Австрия
14. Територията на Република Финландия
15. Територията на Кралство Швеция

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

ГЛАВА I

ПРЕДМЕТ НА ОБУЧЕНИЕТО НА ПЕРСОНАЛА, ИЗВЪРШВАЩ ОФИЦИАЛЕН КОНТРОЛ

1. Различни техники на контрол, като например одитиране, взимане на проби и инспекция
2. Контролни процедури
3. Законодателство в областта на фуражите и храните
4. Различните етапи на производство, преработка и разпространение и възможните опасности за здравето на хората, а при необходимост, и за здравето на животните и растенията и околната среда
5. Оценка за несъответствие със законодателството в областта на фуражите и храните
6. Опасности при производството на животински фуражи и храни
7. Оценка на приложението на процедурите за ХАССП
8. Системи за управление като например програмите за осигуряване на качество, изпълнявани от предприятията за фуражи и храни, и оценката им, доколкото те са от значение за изискванията на законодателството в областта на фуражите и храните
9. Официални системи за сертифициране
10. Мерки за действие в непредвидени случаи, включващи съобщаването на информация между държавите-членки и Комисията
11. Съдебни производства и последствия от официалния контрол
12. Проучване на писмени документиранни материали и други данни, включително и отнасящи се за изпитване на уменията, акредитация и оценка на риска, които могат да имат значение за оценка на съответствието на законодателството в областта на фуражите и храните; проучването може да обхваща финансови и търговски аспекти
13. Други области, включително опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните, необходими като гаранция, че официалният контрол се извършва в съответствие с настоящия регламент

ГЛАВА II

ТЕМАТИЧНИ ОБЛАСТИ ЗА КОНТРОЛНИТЕ ПРОЦЕДУРИ

1. Организация на компетентния орган на власт и отношенията между централните компетентни органи и органите, на които те са делегирали задачи за извършване на официален контрол
2. Отношенията между компетентните органи на власт и контролните органи, на които те са делегирали задачи за извършване на официален контрол
3. Декларация за целите, които следва да се постигнат
4. Задачи, отговорности и задължения на персонала
5. Процедури за взимане на проби, методи и техники за контрол, интерпретиране на резултатите и последващи решения
6. Програми за наблюдение и надзор
7. Взаимно подпомагане в случай, че официалният контрол изисква предприемане на действия от повече от една държава-членка
8. Последващи действия след официален контрол
9. Сътрудничество с други служби или отдели, които могат да имат отговорности в съответната област
10. Проверка за установяване уместността на методите за взимане на проби, методите за анализ и изпитванията за установяване на нарушения
11. Други дейности или информация, необходими за ефективното извършване на официален контрол

ПРИЛОЖЕНИЕ III
ХАРАКТЕРИСТИКА НА МЕТОДИТЕ ЗА АНАЛИЗ

1. Методите за анализ се характеризират със следните критерии:
 - а) точност;
 - б) приложимост (матрица и диапазон на концентрация);
 - в) граница на откриване на нарушения;
 - г) граница на определяне;
 - д) прецизност;
 - е) повтаряемост;
 - ж) възпроизводимост;
 - з) възстановяване;
 - и) избирателност;
 - й) чувствителност;
 - к) линейност;
 - л) неопределеност на измерванията;
 - м) други критерии, които могат да бъдат подбрани при необходимост.
2. Стойностите за прецизността, посочена в 1, д) се получават или от съвместно изпитване, което е било извършено в съответствие с международно признат протокол за съвместните изпитвания (например ISO 5725:1994 или хармонизиран Международен протокол на IUPAC) или, когато са установени критериите за изпълнение за аналитичните методи, на основата на изпитвания за съответствие на критериите. Стойностите за повтаряемост и възпроизводимост се представят в призната международна форма (например 95 % интервали на доверието по смисъла на ISO 5725:1994 или IUPAC). Резултатите от съвместните изпитвания се публикуват или до тях се осигурява свободен достъп.
3. Методите за анализ, които се прилагат по един и същ начин за различните групи стоки, следва да се предпочитат пред методите, които се прилагат само за отделни стоки.
4. Когато методите за анализ могат да бъдат валидирани само в рамките на една лаборатория, следва след това да бъдат валидирани в съответствие например с Хармонизираните насоки на IUPAC или, когато са установени критериите за изпълнение за аналитичните методи, на основата на изпитвания за съответствие на критериите.

5. Методите за анализ, приети съгласно настоящия регламент, се издават в стандартното оформление за методите за анализ, препоръчани от Международната организация по стандартизация.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV
ДЕЙНОСТИ И МИНИМАЛНИ ТАРИФИ ЗА ТАКСИТЕ ИЛИ НАЛОЗИТЕ,
СВЪРЗАНИ С ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ ВЪВ ВРЪЗКА С ПРЕДПРИЯТИЯ В
ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ А
ДЕЙНОСТИ

1. Дейностите, които са предмет на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 93/119/ЕО и 96/23/ЕО, за които държавите-членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ ЕИО
2. Одобряването на предприятията за фуражи

РАЗДЕЛ Б
МИНИМАЛНИ ТАРИФИ

Държавите-членки събират за контрола, свързан със следния списък от продукти, най-малкото съответните минимални тарифи за таксите.

ГЛАВА I

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за прегледите при клане

а)	говеждо месо	
	възрастни говеда	5 евро/животно
	млади говеда	2 евро/животно
б)	еднокопитни животни и животни от сем. Equidae	3 евро/животно
в)	свинско месо: животни с трупно тегло	
	под 25 kg:	0,5 евро/животно
	равно на или над 25 kg:	1 евро/животно
г)	овнешко месо или козе месо: животни с трупно тегло	
	под 12 kg:	0,15 евро/животно
	равно на или над 12 kg:	0,25 евро/животно
д)	месо от домашни птици	
	домашни птици от род Gallus и токачка:	0,005 евро/животно
	патици и гъски:	0,01 евро/животно
	пуйки:	0,025 евро/животно
	месо от домашен заек, отглеждан във ферми:	0,005 евро/животно

ГЛАВА II

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за контрол в транжорните

За тон месо	
говеждо, телешко, свинско, еднокопитни животни, овнешко и козе:	2 евро
Месо от домашни птици и домашен заек, отглеждан във ферми:	1,5 евро
Месо от дивеч и дивеч, отглеждан във ферми:	
дребен птичи дивеч и дребен сухоземен дивеч:	1,5 евро

месо от щраусовидни птици (щраус, ему, нанду):	3 евро
глияни и преживни животни:	2 евро

ГЛАВА III

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани на предприятията за преработка на дивеч

а) дребен птичи дивеч:	0,005 евро/животно
б) дребен сухоземен дивеч:	0,01 евро/животно
в) щраусовидни птици	0,5 евро/животно
г) сухоземни бозайници:	
глиян:	1,5 евро/животно
преживни животни	0,5 евро/животно

ГЛАВА IV

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за производството на мляко

- 1 EUR за 30 тона

И

- 0,5 EUR за всеки следващ тон.

ГЛАВА V

Минимални тарифи за таксите или налозите, налагани за производството и предлагането на пазара на рибни продукти и продукти от аквакултури

а) първо предлагане на пазара на рибни продукти и продукти от аквакултури:

- 1 EUR/тон за първите 50 тона на месец;
- 0,5 EUR/тон за всеки следващ тон.

б) първа продажба на рибен пазар

- 0,5 EUR/тон за първите 50 тона на месец;
- 0,25 EUR/тон за всеки следващ тон.

в) първа продажба при липса на или недостатъчно степенуване за преснота и/или размер в съответствие с Регламенти (ЕИО) № 103/76 и (ЕИО) № 104/76:

- 1 EUR/тон за първите 50 тона на месец;
- 0,5 EUR/тон за всеки следващ тон.

Таксите, събирани за видовете, посочени в приложение II към Регламент (ЕИО) № 3703/85 на Комисията, не трябва да са по-високи от 50 EUR на пратка.

Държавите-членки събират 0,5 EUR/тон за преработката на рибни продукти и продукти от аквакултури.

ПРИЛОЖЕНИЕ V
ДЕЙНОСТИ И МИНИМАЛНИ ТАРИФИ ЗА ТАКСИТЕ ИЛИ НАЛОЗИТЕ, СВЪРЗАНИ С
ОФИЦИАЛНИЯ КОНТРОЛ ВЪРХУ СТОКИ И ЖИВИ ЖИВОТНИ, ВЪВЕДЕНИ В
ОБЩНОСТТА

РАЗДЕЛ А
ДЕЙНОСТИ ИЛИ КОНТРОЛ

Дейностите, предмет на Директиви 97/78/ЕО и 91/496/ЕИО, за които държавите-членки понастоящем събират такси в съответствие с Директива 85/73/ЕИО.

РАЗДЕЛ Б
ТАКСИ ИЛИ НАЛОЗИ

ГЛАВА I
Такси, налагани за внос на месо

Минималните тарифи на таксите за официалния контрол върху вноса на пратка месо са фиксирани на:

- 55 EUR за пратка до шест тона,
- И
- 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона,
- Или
- 420 EUR на пратка над 46 тона.

ГЛАВА II
Такси, налагани за внос на рибни продукти

1. Минималната такса за официалния контрол върху вноса на пратка рибни продукти е фиксирана на:

- 55 EUR за пратка до шест тона,
- И
- 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона,
- Или
- 420 EUR на пратка над 46 тона.

2. Сумата за официален контрол, дадена по-горе, върху вноса на пратка рибни продукти, транспортирани като насипен товар се разпределя както следва:

- 600 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 500 тона,
- 1 200 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 1 000 тона,
- 2 400 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти до 2 000 тона,
- 3 600 EUR на плавателен съд с товар рибни продукти над 2 000 тона.

3. Когато рибните продукти са уловени в естествената им среда и директно са свалени на брега от риболовен кораб, плаващ под флага на трета страна, се прилагат разпоредбите на приложение IV, раздел Б, глава V, буква а).

ГЛАВА III

Такси или налози, налагани на месни продукти, месо от домашни птици, месо от дивеч, заешко месо, месо от дивеч, отглеждан във ферми, животински странични продукти и фуражи от животински произход

1. Минималната такса за официалния контрол върху вноса на пратка продукти от животински произход, които не са упоменати в глави I и II, или пратка животински странични продукти, или пратка фуражи е фиксирана на:

- 55 EUR за пратка до шест тона,

и

- 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона,

или

- 420 EUR на пратка над 46 тона.

2. Сумата за официален контрол, дадена по-горе, върху вноса на продукти от животински произход, които не са упоменати в глави I и II, или пратка странични продукти от животински произход, или пратка фуражи транспортирани като насипен товар се разпределя както следва :

- 600 EUR на плавателен съд с товар продукти до 500 тона,
- 1 200 EUR на плавателен съд с товар продукти до 1 000 тона,
- 2 400 EUR на плавателен съд с товар продукти до 2 000 тона,
- 3 600 EUR на плавателен съд с товар продукти над 2 000 тона.

ГЛАВА IV

Такси, налагани за транзитно преминаване през Общността на стоки и живи животни

Сумата на таксите или налозите за официалния контрол върху транзитното преминаване на стоки и живи животни през Общността е фиксирана като минимално равнище от 30 EUR, увеличени с 20 EUR на 15 минути за всеки член на персонала, който участва в контрола.

ГЛАВА V

Такси, налагани за внос на живи животни

1. Таксата за официалния контрол върху вноса на пратка живи животни е фиксирана:

а) за говеда, еднокопитни животни, прасета, овце, кози, домашни птици, домашни зайци и дребен пернат дивеч или дребен дивеч и за следните сухоземни бозайници: диви глигани и преживни, на:

- 55 EUR за пратка до шест тона,

и

- 9 EUR на тон за всеки следващ тон до 46 тона,

или

- 420 EUR на пратка над 46 тона.

б) за животни от други видове, на действителните разходи за инспекцията, изразени на 1 животно или на внос от 1 тон, на:

- 55 EUR за пратка до шест тона,

или

- 420 EUR на пратка над 46 тона.

Като се разбира, че този минимум не се прилага за вноса на видовете, посочени в Решение на Комисията 92/432/ЕИО.

2. По искане на държава-членка, придружено от необходимите подкрепящи документи и в съответствие с процедурата, предвидена по член 18 от Директива 89/662/ЕИО, могат да се налагат по-ниски такси върху вноса от някои трети страни.

ПРИЛОЖЕНИЕ VI
**КРИТЕРИИ, КОИТО СЛЕДВА ДА СЕ ВЗЕМАТ ПРЕДВИД ПРИ
ИЗЧИСЛЯВАНЕТО НА ТАКСИТЕ**

1. Заплатите на персонала, който участва в официалния контрол
2. Разходите за персонала, който участва в официалния контрол, включително и за съоръжения, инструменти, оборудване, обучение, пътни и свързаните с тях разходи
3. Разходите за лабораторен анализ и вземане на проби

ПРИЛОЖЕНИЕ VII
РЕФЕРЕНТНИ ЛАБОРАТОРИИ НА ОБЩНОСТТА

I. Референтни лаборатории на Общността за фуражи и храни

1. Референтна лаборатория на Общността за мляко и млечни продукти

Afssa-Lerhqa

F-94700 Maisons-Alfort

2. Референтни лаборатории на Общността за анализ и изследване на зоонозите (салмонела)

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

3720 BA Bilthoven

The Netherlands

3. Референтна лаборатория на Общността за наблюдение на морски биотоксини

Ministerio de Sanidad y Consumo

Vigo

Spain

4. Референтна лаборатория на Общността за наблюдение на вирусната и бактериологичната контаминация на двучерупчестите мекотели. Лабораторията на Центъра за околна среда, рибно стопанство и изучаване на водните видове, Weymouth, United Kingdom.

5. Референтни лаборатории на Общността за остатъчни вещества

а) За остатъчните вещества, изброени в приложение I, група А 1, 2, 3, 4, група Б 2, г) и група Б 3, г) към Директива 96/23/ЕО на Съвета

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

3720 BA Bithoven

The Netherlands

б) За остатъчните вещества, изброени в приложение I, група Б 1 и Б 3, д) към Директива 96/23/ЕО на Съвета и за карбадокс и олаквидонкс

Laboratoires d'études et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

AFSSA - Site de Fougères

BP 90203

France

в) За остатъчните вещества, изброени в приложение I, група А 5 и група Б 2, букви а), б), д) от Директива 96/23/ЕО на Съвета

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (BVL)

Postfach 140162

D-53056 Bonn

г) За остатъчните вещества, изброени в приложение I, група Б 2, в) и група Б 3, букви а), б), в) от Директива 96/23/ЕО на Съвета

Instituto Superiore di Sanita

I-00161 -Roma

6. Референтна лаборатория на Общността за трансмисивни спонгиформни енцефалопatii

Лабораторията, посочена в приложение X, глава Б от Регламент (ЕО) № 999/2001

7. Референтна лаборатория на Общността за добавките, използвани при храненето на животните

Лабораторията, посочена в приложение II от Регламент (ЕО) № 1831/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно добавките, използвани при храненето на животните³⁹

8. Референтна лаборатория на Общността за генетично модифицирани организми (ГМО)

Лабораторията, посочена в приложението към Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните фуражи и храните⁴⁰

9. Референтна лаборатория на Общността за материали, предназначени да влизат в допир с храни

Общият център за изследвания на Комисията

II. Референтни лаборатории на Общността за опазване здравето на животните

³⁹ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 29.

⁴⁰ ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1.

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

ПРАВИЛАТА ЗА ПРИЛАГАНЕ, КОИТО ОСТАВАТ В СИЛА СЪГЛАСНО ЧЛЕН 61

1. Правилата за прилагане на основата на Директива 70/373/ЕИО относно въвеждането в Общността на методи за вземане на проби и анализ за официалния контрол върху фуражите

а) Първа директива 71/250/ЕИО на Комисията от 15 юни 1971 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴¹

б) Втора директива 71/393/ЕИО на Комисията от 18 ноември 1971 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴²

в) Трета директива 72/199/ЕИО на Комисията от 27 април 1972 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴³

г) Четвърта директива 73/46/ЕИО на Комисията от 5 декември 1972 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴⁴

д) Първа директива 76/371/ЕИО на Комисията от 1 март 1976г. за създаване в Общността на методи за вземане на проби за официалния контрол върху фуражите⁴⁵

е) Седма директива 76/372/ЕИО на Комисията от 1 март 1976 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴⁶

ж) Осма директива 78/633/ЕИО на Комисията от 15 юни 1978 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴⁷

з) Девета директива 81/715/ЕИО на Комисията от 31 юли 1981г. за създаването в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴⁸

и) Десета директива 84/425/ЕИО на Комисията от 25 юли 1984 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁴⁹

⁴¹ ОВ L 155, 12.7.1971г., стр. 13. Директива, последно изменена с Директива 1999/27/ЕО на Комисията (ОВ L 118, 6.5.1999, стр. 36).

⁴² ОВ L 279, 20.12.1971 г., стр. 7. Директива, последно изменена с Директива 98/64/ЕО на Комисията (ОВ L 257, 19.9.1998 г., стр. 14).

⁴³ ОВ L 123, 29.5.1972 г., стр. 6. Директива, последно изменена с Директива 1999/79/ЕО на Комисията (ОВ L 209, 7.8.1999 г., стр. 23).

⁴⁴ ОВ L 83, 30.3.1973 г., стр. 21. Директива, последно изменена с Директива 1999/27/ЕО на Комисията .

⁴⁵ ОВ L 102, 15.4.1976 г., стр. 1.

⁴⁶ ОВ L 102, 15.4.1976 г., стр. 8. Директива, последно изменена с Директива 94/14/ЕО на Комисията (ОВ L 94, 13.4.1994, стр. 30).

⁴⁷ ОВ L 206, 29.7.1978 г., стр. 43. Директива, последно изменена с Директива 84/4/ЕИО на Комисията (ОВ L 15, 18.1.1984 г., стр. 28).

⁴⁸ ОВ L 257, 10.9.1981 г., стр. 38.

⁴⁹ ОВ L 238, 6.9.1984 г., стр. 34.

й) Единадесета директива 93/70/ЕИО на Комисията от 28 юли 1993 г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁵⁰

к) Дванадесета директива 93/117/ЕО на Комисията от 17 декември 1993г. за създаване в Общността на методи за анализ за официалния контрол върху фуражите⁵¹

л) Директива 98/64/ЕО на Комисията от 3 септември 1998 г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на аминокиселини, сурови масла и мазнини и олаквиндокс във фуражите⁵²

м) Директива 2003/126/ЕО на Комисията от 23 декември 2003 г.относно аналитичния метод за определянето на съставки от животински произход за официалния контрол върху фуражите⁵³

н) Директива 1999/27/ЕО на Комисията от 20 април 1999 г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на ампролиум, диклазурил и карбадокс във фуражите⁵⁴

о) Директива 1999/76/ЕО на Комисията от 23 юли 1999г. за създаване в Общността на метод за анализ за определяне на лазалоциден натрий във фуражите⁵⁵

п) Директива 2000/45/ЕО на Комисията от 6 юли 2000г. за създаване в Общността на методи за анализ за определяне на витамин А, витамин Е и триптофан във фуражите⁵⁶

р) Директива 2002/70/ЕО от 26 юли 2002 г. за създаване на изисквания за определянето на нивата на диоксини и диоксиноподобни РСВs във фуражите⁵⁷

2. Правилата за прилагане въз основа на Директива 95/53/ЕО от 25 октомври 1995 г. за определяне на принципите, регламентиращи организирането на официални инспекции в областта на храненето на животните Директива 98/68/ЕО на Комисията от 10 септември 1998г. за определяне на стандартния документ, посочен в член 9, параграф 1, от Директива 95/53/ЕО на Съвета и някои правила за проверки при въвеждането в Общността на фуражи от трети страни⁵⁸.

⁵⁰ ОВ L 234, 17.9.1993 г., стр. 17.

⁵¹ ОВ L 329, 30.12.1993 г., стр. 54.

⁵² ОВ L 257, 19.9.1998 г., стр. 14.

⁵³ ОВ L 339, 24.12.2003 г., стр. 78.

⁵⁴ ОВ L 118, 6.5.1999 г., стр. 36.

⁵⁵ ОВ L 207, 6.8.1999 г., стр. 13.

⁵⁶ ОВ L 174, 13.7.2000 г., стр. 32.

⁵⁷ ОВ L 209, 6.8.2002 г., стр. 15.

⁵⁸ ОВ L 261, 24.9.1998 г., стр. 32.